

UNIREA INVIZIBILĂ A MIRESEI LUI HRISTOS (INVISIBLE UNION OF THE BRIDE)

William Marrion Branham

25 septembrie 1965
Shreveport, L.A. S.U.A.

Am anulat o călătorie de vânătoare ca să pot să slujesc azi Domnului. Așa că noi suntem bucuroși să fim din nou împreună. Eu cred că ultima dată când am fost aici v-am spus că de fiecare dată când noi venim cineva lipsește... Și dacă noi vom veni și anul viitor, dacă nu va veni Domnul și atunci va lipsi cineva.

Acum a plecat cineva care era foarte apropiat de inima și sufletul meu. A fost fratele Lyle, care întotdeauna m-a primit bine când am venit aici. Când veneam la adunare, mă așezam în spate, ascultam predica fratelui Jack și apoi vechiul quartet cântând. Și ei cântă și acum în slavă. Da, pentru că unul dintre ei este acolo și îi așteaptă pe ceilalți trei. Eu cred că niciodată nu voi mai auzi așa ceva pe pământ. Dar cu siguranță eu îi voi auzi din nou pe fratele și sora Moore și pe voi toți în acea țara unde niciodată nu va fi întuneric.

Fratele Palmer a fost un mare slujitor al lui Hristos. Eu pot să-mi amintesc cum fratele Jack îmi spunea despre viața lui dedicată lui Dumnezeu. Ei amândoi au fost tâmplari și îmi zicea că fr. Palmer mânca la prânz ținând sandwichiul într-o mână și în cealaltă Biblia din care citea. Vedeți, el a făcut câteva lucruri foarte mari. El a fost un tâmplar bun și un tată bun pentru copiii lui. Ei sunt o familie încântătoare. El i-a crescut pe toți pentru a-L sluji pe Domnul. Din câte știu eu, toți sunt salvați și umpluți cu Duhul Sfânt. Este cea mai mare realizare pentru un om în aceste zile. El a văzut că tot ce ei ar fi putut realiza nu are o valoare prea mare dacă nu Îl slujești pe Dumnezeu. Și ce a făcut el pe pământ - acțiunile lui bune - le-a făcut pentru ca răsplata lui să fie și a lor. Dumnezeu să-i odihnească sufletul fratelui nostru. Eu știu că atâta timp cât acest tabernacol va mai fi, glasul lui va mai răsună aici. Voi îl mai puteți auzi.

Sora Anna Jeanne și sora ei cântau minunat la orgă și la pian. Fratele Palmer alegea cântările și totul era foarte bine. Eu așteptam nerăbdător să-l ascult conducând cântările. Pe copiii și soția lui, pe fratele Jack, prietenul meu apropiat în toți acești ani, pe fratele și sora Brown și tot Tabernacolul acesta, Dumnezeu să vă binecuvânteze. Și mie îmi este dor de el. Dumnezeu să-i odihnească sufletul lui sfânt până ce noi îl vom întâlni în slavă. Să ne plecăm capetele:

Bunule Tată ceresc, vorbind în seara aceasta despre acest mare slujitor, mi s-a făcut dor de el. Mi-e dor de strângerea lui de mână și de micuțul lui zâmbet plăcut pe care îl avea întotdeauna, când îmi zicea: „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Branham,” când noi veneam în adunare. Eu știu că el este acum sus, în casa Ta. De aceea eu mă rog, Dumnezeule iubit, ca Tu să lași ca roadele lui, lucrările lui care-l urmează, să fie mărețe și ele să continue prin soția și copiii lui. Noi ne rugăm ca Tu să-i binecuvântezi. Doamne, Tu ai zis că vei fi soț văduvelor care sunt într-adevăr văduve. Acum eu mă rog pentru sora noastră Palmer și pentru toți copiii lor. Eu îi înțeleg pe ei, deoarece și eu am pierdut un prieten și un tată.

Tată ceresc, în timp ce noi suntem aici în seara aceasta, ne rugăm ca Tu să pregătești inimile noastre pentru acel ceas. Noi nu știm când va veni, ar putea fi la fel de brusc pentru noi, așa cum a venit pentru fratele nostru. Noi nu știm când va veni, dar noi știm că va trebui să vină. Așa că noi ne rugăm Dumnezeule, ca Tu să cercetezi fiecare inimă care este aici în seara aceasta și Te rog să nu treci pe lângă mine. Cercetează-mă și încearcă-mă Doamne și dacă este ceva rău în noi, scoate-l Tu afară. Noi vrem să-Ți slujim Ție, acesta-i scopul nostru deplin, să Te slujim. Revarsă peste noi din Duhul Tău în seara aceasta și în săptămâna care vine.

Binecuvântează acest tabernacol care se numește „Tabernacol Vieții” și toți să primească binecuvântările depline care vin din acest nume și să fie plini de viața lui Dumnezeu în această săptămână, pentru a salva sufletele pierdute și pentru a umple credincioșii cu Duhul Sfânt, ca nădejdea care este în noi să fie reînnoită.

Ne rugăm de asemenea, ca Tu să vindecii pe toți bolnavii și pe cei chinuți care au venit în mijlocul nostru. Fie ca marele Duh Sfânt să

fie aici, să vindece și să ungă fiecare persoană, ca să creadă. Acordă-ne aceste lucruri, Doamne.

Dumnezeule ajută-mă acum când mi-a venit rândul să aduc mesajul Tău. Mă rog Dumnezeule, ca Tu să pui deoparte partea omenească. Fie ca Duhul Sfânt să vină peste noi, Doamne. Fie ca Duhul Sfânt să ia sub controlul Său adunarea, Doamne. Noi știm că noi suntem așa de neajutorați. Noi nu o putem face, nici unul din noi și nici nu pretindem că suntem în stare să o facem. Dar, Doamne, noi știm că Tu ești Acela, care o poți face. Astfel noi privim la Tine, Doamne. Lasă ca Duhul Tău să cadă proaspăt peste noi. Noi cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Acum, eu vreau să transmit salutări bisericilor din toată țara, cu care suntem acum conectați prin transmisie telefonică. Noi suntem conectați printr-un sistem telefonic adaptat de fratele Pearry Green din Beaumont, Texas și astfel bisericile care urmează mesajul sunt cuplate în seara aceasta cu noi în toată țara. Noi trimitem salutări în Nord și Sud, tuturor de pe Coasta de Vest, de la Vancouver până la Tijuana, în Mexic, din San-Jose, la Los Angeles. Pe toate adunările de acolo, noi vă salutăm din Shreveport. De asemenea pe toți din Prescott, Arizona la adunările de acolo, care Îl așteaptă pe Domnul. Noi vă trimitem salutări și vouă celor din Tucson, din Sierra Vista și tuturor din New York și din toată țara. Domnul să vă binecuvânteze, pe fiecare. Aș dori să fiți aici în seara aceasta, în acest stat vechi și frumos, care este ca o a doua casă pentru mine...

Acum, în această adunare a fratelui Jack, eu vreau să vă cer o favoare. Fiindcă urmează să aduc în seara aceasta mesajul meu de „Ziua Recunoștinței” [„Ziua Recunoștinței” = „Thanksgiving”, sărbătoare a poporului american – n.t.] pentru bisericile noastre locale din toată țara care au urmat mesajul, eu poate mă voi lungi puțin și s-ar putea, de asemenea, să predic și unele lucruri de învățătură. Dacă voi nu veți fi de acord cu ce spun, aduceți-vă aminte cum am spus mereu despre mâncatul plăcintei cu cireșe: când eu dau de un sâmbure, nu arunc plăcinta, eu arunc sâmburele și continui să mănânc plăcinta. Dacă se întâmplă să spun ceva în seara aceasta...ei bine. Acesta-i un motiv pentru care eu am primit această invitație și anume să fiu aici ca să aduc mesajul de „Ziua Recunoștinței” pentru adunările din întreaga țară; alt

motiv este că fratele Jack mi-a deschis întotdeauna ușa și a zis: „Predică ceea ce este în inima ta.” Așadar, eu mă simt cu adevărat ca acasă. Dar se poate ca aici, în adunarea locală, a fratelui Jack, să fie slujitori și câțiva oameni care să nu fie de acord cu învățătura adusă.

De obicei eu am amabilitatea să nu menționez învățături de la amvonul unui om care m-a invitat să vorbesc. Așa că astă seara mă voi ruga pentru bolnavi și vom avea un serviciu obișnuit. Dar m-am gândit să vă spun dinainte, că dacă voi spune ceva ce nu vă convine, atunci puneți aceasta pe seama ignoranței mele și a faptului că nu știu să fac altceva și rugați-vă pentru mine.

Acum, să ne întoarcem la Cuvânt, la un capitol din cartea Romani, cap.7 la care aș dori să mă refer de mai multe ori în seara aceasta, deoarece eu am multe versete și notițe scrise aici,

Noi urmează să folosim aceasta ca o lecție de școală duminicală. Predica nu este îndreptată spre o persoană anume, este doar pentru Biserica lui Hristos, pe care noi încercăm să o conducem la gânduri mai adânci, spre obiective și mai înalte, pentru că venirea Domnului Isus este aproape. Noi credem mult aceasta. Aceasta este cu douăzeci de ani mai aproape decât a fost atunci când am venit prima dată la Shreveport. O, cât de multe s-au întâmplat de atunci! Acum noi așteptăm venirea Domnului în generația noastră. Eu nu mă mai uit acum după o trezire, eu mă uit după venirea Domnului în generația noastră.

Să citim acum cu atenție din Romani 7. Nădăjduiesc că voi aveți Bibliile voastre deschise, în toată țara. Mesajul de aici pare că este despre „Căsătorie și despărțire“, dar de fapt nu este. Pentru mine aceasta este o profeție pentru Biserica din zilele din urmă. Să citim:

„Nu știți, fraților, căci vorbesc unor oameni care cunosc Legea, că Legea are stăpânire asupra omului câtă vreme trăiește el?

Căci femeia măritată este legată, prin Lege, de bărbatul ei câtă vreme trăiește el; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului ei.

Dacă deci, când îi trăiește bărbatul, ea se mărită după altul, se va chema preacurvă; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de Lege, așa că nu mai este preacurvă, dacă se mărită după altul.

Tot astfel, frații mei, prin trupul lui Hristos, și voi ați murit în ce privește Legea, ca să fiți ai altuia, adică ai Celui ce a înviat din morți; și aceasta, ca să aducem roadă pentru Dumnezeu.

Căci, când trăiam sub firea noastră pământească, patimile păcatelor ațâțate de Lege, lucrau în mădularele noastre, și ne făceau să aducem roade pentru moarte.

Dar acum, am fost izbăviți de Lege și suntem morți față de Legea aceasta care ne ținea robi, pentru ca să slujim lui Dumnezeu într-un duh nou, iar nu după vechea slovă.” (Romani 7:1-6).

Și acum să ne rugăm: Dumnezeu scump, noi tocmai am citit ceea ce noi credem că este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Și noi mai credem că nici o iotă sau literă nu va trece din acest Cuvânt până când totul se va împlini. Și la mijlocul Cărții a venit Domnul și Mântuitorul nostru care a spus: „*Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” Noi vedem că interpretarea greșită a acestui Cuvânt (la fel cum Satan l-a interpretat greșit Evei, făcând-o să se îndoiască de un Cuvânt) a aruncat întreaga rasă umană într-un haos. Doar un cuvânt.

O, Dumnezeule noi vedem și știm cât de fragili suntem și că noi umblăm pe fragila ață a acestei vieți muritoare, neștiind când vom fi chemați pentru a da socoteală înaintea Celui Prea Înalt. O, Doamne, dă la o parte totul din inima și mintea noastră și lasă-ne să privim drept la Cuvântul Tău în seara aceasta, pentru ca Tu să vii și să-l interpretezi prin Cuvântul viu. Acordă-ne aceasta!

Fie ca Duhul Tău să cadă peste noi și să ungă Cuvintele în inimile noastre ca noi să putem pleca de aici în această seară oameni mai buni decât suntem acum, ca să putem avea o înțelegere mai adâncă a lui Isus Hristos. Acordă-ne aceasta Doamne, pentru ca noi să putem înțelege ziua în care trăim și felul în care Dumnezeu își pregătește poporul Său în această oră, în întunericul acestui timp mare și crucial în care trăim acum.

Dumnezeule unge, nu numai pe vorbitor, ci și pe cei ce ascultă și, împreună, fă ca inimile noastre să tremure la Cuvântul Tău. „*Căci frica de Domnul este începutul înțelepciunii.*” Acordă-ne aceste lucruri, Tată, căci noi cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Mi-ar plăcea să dau un titlu acestor remarci pe care vreau să le fac și acestor versete, dacă Domnul vrea, acestui Mesaj de „Ziua Recunoștinței”: *Unirea invizibilă a Miresei lui Hristos*.

Acesta nu sună ca un mesaj de “Ziua Recunoștinței”. Noi suntem recunoscători pentru toată această Scriptură. Eu sunt recunoscător lui Dumnezeu că trăiesc în acest timp al ultimelor scene din istoria acestei lumi. Dacă înainte de întemeierea lumii Dumnezeu ar fi desfășurat înaintea mea întregul plan de mântuire și ar fi zis: „Eu vreau ca tu să predici. În ce epocă ai să vrea mergi pe pământ și să predici?” Eu aș fi ales această epocă deoarece eu cred că aceasta este Epoca de Aur.

Cu siguranță mi-ar fi plăcut să fiu aici când El a fost pe Pământ, dar eu cred că acum este un timp mai mare ca atunci, pentru că aceasta-i vremea când El are să vină să-Și ia poporul pe care L-a răscumpărat, când se apropie învierea și vor apărea toți cei răscumparați. Noi avem ocazia glorioasă de a vorbi unei lumi aflate pe moarte; este cel mai mare timp. Noi suntem entuziasmați de aceasta. Noi știm că istoria lumii se va sfârși în curând. Atunci noi vom păși într-o nouă zi, în marele Mileniu. Ca orice credincios, eu cred într-un Mileniu, într-o domnie milenară cu Hristos timp de o mie de ani pe Pământ; cred în reîntoarcerea fizică (trupească) a Domnului Isus pentru a lua la El un popor fizic (în trup), proslăvit prin curățirea cu Sângele Său.

Pavel face un tablou despre lege și har, comparându-l cu „căsătoria și despărțirea”. Acest pasaj este predicat foarte rar, deoarece este legat, mai mult sau mai puțin, de „căsătorie și despărțire”. Dar acesta are o semnificație mai mare decât numai „căsătoria și despărțirea” pentru că El încearcă să pună ceva în ordine aici. **Noi, ca Biserică, nu mai putem fi căsătoriți și cu lumea și cu Hristos în același timp, deoarece aceasta este la fel de ilegal și de nelegitim, precum poate să fie pentru o femeie să trăiască cu un bărbat, în timp ce ea mai are un alt bărbat în viață.**

Eu am propriile mele gânduri despre aceasta și eu cred că ce zice Biblia este Adevărul. Cred de asemenea că aceasta descoperă una din cele mai mari taine ale cuvântului profetic. Și eu mai cred că Domnul ne va ajuta în seara aceasta când noi transmitem acest mesaj oamenilor care-l așteaptă în întreaga țară.

S-a zis odată... am citit aceasta când scriam o notiță pentru aceasta predică. Eu nu-mi amintesc exact cartea în care era, dar cred că era una din cărțile pe care eu am citit-o despre Dwight Moody din Chicago (noi avem o mare biserică în Chicago, care ne ascultă în seara aceasta). Moody, după ce a citit Romani 7 a alergat pe stradă și primului om pe care l-a întâlnit, i-a zis: „Cunoașteți Harul?”

Omul a replicat: „Care har?”

Moody i-a zis: „Harul lui Dumnezeu.” El a fost așa de copleșit când a văzut că harul ne-a separat de lege și ce rol important joacă acesta. Întotdeauna am spus oamenilor că atunci când eu voi trece dincolo, mi-ar plăcea să mă ridic și să cânt: „Mărețul har!”

Har, scump har, vreau să-l cunosc mai bine, căci prin har suntem noi salvați, nu prin ceea ce putem noi face. Orice am face, nu contează, harul este cel ce ne salvează. „*Prin har sunteți mântuiți, prin credință.*”

Vreau să adaug ceva despre această femeie numită, HARUL.(în limba engleză Har = Grace, care este și un nume de femeie - n.t). Permiteți-mi să o plasez pe „Ea” în Biblie, așa cum este ea chemată: „Aleasa Doamnă“. Despre această Doamnă-Har vă voi vorbi eu. Voi știți că Biblia zice: „Către aleasa Doamnă...” Dacă veți observa că cuvântul „ales” vine de la cuvântul „Doamna Aleasă.” O doamnă dintre alte doamne a fost aleasă, deși era fecioară, să aducă trupul lui Dumnezeu pe Pământ. Ea a fost o femeie aleasă. Dumnezeu a ales-o pe Maria. De asemenea Dumnezeu a ales o Doamnă aleasă care este Mireasa Lui. Ea este aleasa Lui. Eu sper că noi, din întreaga țară, în seara aceasta suntem mădulele ei.

Tabloul de aici arată relația Miresei, a alesei Lui Doamne, cu Hristos când va fi adusă la El, de unde vine ea și cum va fi adusă la El. Biserica, în tabloul de aici, pe care noi îl avem în vedere, este reprezentată printr-o femeie. Femeia este întotdeauna un simbol pentru Biserică și Biserica este considerată a fi Mireasa Lui. Ea este Mireasa lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Dacă vreți să vedeți unde se află Biserica, priviți întotdeauna starea și comportamentul femeilor. Unele din aceste remarci pot părea ciudate pentru unii din voi, dar ele sunt în completarea mesajului pe care îl am de la Domnul și pe care am încercat să-l aduc oamenilor.

Vedeți, voi priviți cum se întâmplă lucrurile în domeniul firesc. Dar acestea reflectă adevărul spiritual.

Când priviți starea femeilor, vedeți starea bisericii lumești de azi. Dar acolo mai este și starea Miresei duhovnicești, a Bisericii. Înțelegeți? Priviți-o pe aceasta, deoarece așa numita biserică lumească pretinde a fi Mireasa.

Acum, vă rog lasați-mă să o spun din nou în această adunare locală: să nu aveți o impresie rea acum. Eu vorbesc tuturor în întreaga țară, către cei ce eu cred că sunt Aleasa Doamnă. Astfel, dacă se întâmplă să fie slujitori ai Cuvântului care nu sunt de acord cu mine, atunci mai stați liniștiți încă puțin. Înțelegeți?

Observați acest caracter. Când vedeți că femeile sunt „apucate” și fac tot ce vor ele să facă, priviți că biserica face același lucru. Vedeți? **Dar priviți când Mireasa spirituală începe să aibă o trezire, când ea începe să se întoarcă și să se alinieze cu Cuvântul lui Dumnezeu,** priviți atunci din nou. Vedeți? În acel timp, acolo, din Scripturi, va fi un Mesaj, care va ieși să prindă acea Mireasă, să prindă acea Doamnă aleasă. Cât despre lume... Satan, amăgitorul, care a amăgit pe prima mireasă să păcătuiască împotriva lui Dumnezeu prin necredința față de Cuvântul Lui...o va amăgi și pe ea. Și așa cum noi vedem biserica lumească cu Evanghelia intelectuală, îndepărtându-se tot mai mult și mai mult de Cuvânt, prin „evanghelia socială”, noi aflăm femeile acestei lumii pe străzi, membre ale unei astfel de biserici, purtate de aceeași atmosferă. Voi nu le mai puteți spune nimic. Ele și-au pierdut bunul simț. Înțelegeți? Și așa este biserica. Voi o puteți vedea mergând drept spre Conciliul Ecumenic foarte sigură pe ea, mergând spre Roma cât poate de tare. Vedeți? Deoarece este prorocit, iat-o pe ea și comportamentul ei.

Dar apoi, priviți din nou la Biserica duhovnicească, la acel grup de oameni “cei chemați afară, aleși” din fiecare trezire. Așa a fost cu Reforma făcută prin Martin Luther. La fel s-a întâmplat în timpul lui John Wesley. S-a întâmplat la fel când au început penticostalii. **Ei le-au adus pe femeile lor înapoi, în linie cu Cuvântul,** dar apoi s-au îndepărtat și au ajuns într-un haos. Astfel în timpul în care oamenii sunt gata să se alinieze cu Cuvântul, este trimis un mesaj și ei se aliniază cu mesajul trimis..

Luther a fost mesagerul neprihănirii și biserica s-a aliniat cu acel mesaj. Câțiva din ei. Restul din ei au mers înainte. Wesley a venit cu sfințirea. Biserica s-a aliniat cu aceasta. Penticostalii au venit apoi cu restituirea darurilor. Biserica s-a aliniat și cu aceasta - aleșii din acea zi - apoi s-au îndepărtat, s-au dus înapoi la denominaționalism împreună cu ceilalți, mergând cu toții în jos.

Acum, poate ați observat că atunci când oamenii încearcă să se alinieze cu Cuvântul vine un Mesaj proaspăt din Cuvântul lui Dumnezeu, direct la oameni și aceasta ține Mesajul în linie cu Cuvântul de fiecare dată. Doar în Dumnezeu putem avea aceasta.

Noi avem familii. Fiecare familie de aici este obișnuită cu aceasta. Uneori, ani întregi, totul merge bine pentru voi. Apoi, dintr-o dată ceva vă atinge și de atunci, așa cum zicem noi aici în sud, „Când plouă, toarnă” și totul începe să meargă prost. Treceți atunci printr-un timp de întuneric. După aceea vin zorile și apoi din nou un timp de întuneric. Totul are continuitate.

Prorocul Pavel a spus aici că o femeie nu poate să se recăsătorească până când primul ei bărbat nu moare. Ea nu se poate recăsători atâta vreme cât bărbatul ei trăiește. Ea nu se poate recăsători în nici o împrejurare... ea trebuie să rămână singură atâta vreme cât primul ei bărbat trăiește. Și dacă ea face un astfel de păcat ea va fi numita preacurvă... (Eu vorbesc acum despre modul firesc pentru a putea apoi să simbolizez duhovnicescul.) Dacă această femeie săvârșește un astfel de păcat, atunci ea este însemnată ca preacurvă, dacă ea are doi bărbați în viață, în același timp. De aceea, dacă ea face aceasta, ea și-a pierdut dreptul ei la Dumnezeu și la cer - cu siguranță și l-a pierdut. Ea este exclusă din rânduiala lui Dumnezeu conform cu Scripturile pe care tocmai le-am citit.

La fel este cu biserica, când ea începe să amestece crezul și denominațiunea cu Cuvântul lui Dumnezeu. Ea nu poate fi măritată cu o denominațiune și să fie și Mireasa lui Hristos în același timp. Ea trebuie să fie moartă pentru unul sau pentru celălalt. Așa zice legea în acest caz. Sunt multe legi în Cuvântul lui Dumnezeu și aceasta este Legea Lui. Pavel ne spune aici același lucru. Ea nu poate fi măritată cu o biserică cu crezuri lumești și să fie Mireasa lui Hristos, deoarece una este contrară celeilalte.

Acum, voi ziceti: „Ei bine, noi credem aceasta, dar nu credem aceea.” Dacă voi sunteți căsătoriți cu Hristos, El este Cuvântul lui Dumnezeu. În Ioan cap.1 se spune: *„La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.”* Și *„Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.”* Hristos este Cuvântul viu. El întotdeauna a fost Cuvântul. El încă este Cuvântul. El întotdeauna va fi Cuvântul. El a fost manifestarea atributelor lui Dumnezeu, pentru că El a fost Fiul lui Dumnezeu și orice fiu are atributele tatălui său. Așa și voi ați fost în genele tatălui vostru, din trupul lui, când el era doar un bărbat tânăr. Și totuși el nu putea avea părtășie cu voi, deoarece el nu vă cunoștea. Dar apoi printr-o legătură cu mama voastră, voi ați fost născuți pe Pământ purtând chipul tatălui vostru. Doar atunci putea el să aibă părtășie cu voi. Tot așa ați fost fiii și fiicele lui Dumnezeu înainte ca să fie vreodată luna, stelele sau vreo moleculă. Voi ați fost atunci fiii și fiicele lui Dumnezeu. Căci voi sunteți manifestarea fizică a atributelor care erau în Dumnezeu la început. Căci există doar o formă de Viață Veșnică și aceea era înainte ca voi să veniți la existență. Așa cum tu nu știai nimic despre aceasta când erai în tatăl tău pământesc. Dar tu ești făcut după chipul lui Dumnezeu. Voi sunteți făcuți pentru slava Lui și să aveți părtășie cu Dumnezeu. De aceea, la fel cum originea voastră a trebuit să fie în tatăl vostru înainte de nașterea voastră firească, originea voastră duhovnicească trebuie să fie în Dumnezeu, deoarece voi sunteți expresia atributelor și gândurilor Lui înainte de întemeierea lumii. Așa este. Nu se poate altfel.

Acum să observăm că Viața lui Dumnezeu este în voi de la întemeierea lumii. Voi nu puteți amesteca crezul denominațional cu Cuvântul, deoarece ele sunt contrare unul altuia. Aceasta-i exact ceea ce Satan a încercat să facă Evei, cu concepțiile lui intelectuale. Ea a admis că Dumnezeu a zis aceea, dar el a continuat: „Cu siguranță că nu veți muri”.

Vedeți? Ea a crezut atunci și același lucru îl fac crezurile și azi. Denominațiunea i-a separat pe oameni de Cuvântul lui Dumnezeu. Nu a zis Isus, pe vremea Lui: „Voi, prin tradițiile voastre ați făcut poruncile lui Dumnezeu fără putere înaintea oamenilor”? Și noi prin crezurile noastre am împiedicat părtășia Duhului Sfânt care să ungă Cuvântul lui Dumnezeu dat pentru această generație. Noi am separat astfel pe

oameni prin denominațiuni datorită cărora ei nu mai pot avea șansa să-l vadă. Dumnezeu are pentru fiecare generație o parte nouă din Cartea Lui. Și toate acestea merg împreună, tot așa cum este construit trupul meu. Mi s-a spus că acesta a început cu șira spinării, dar aceasta nu era toată șira spinării. Aceasta a mers de aici la coaste, la plămâni, la mâini și brațe, la picioare și așa mai departe până am devenit persoana care sunt acum. Așa a fost și Dumnezeu manifestat la început. El s-a manifestat ca Iehova, Dumnezeu. Apoi El a venit în Fiul Lui, ca Isus Hristos. Acum, El se manifestă ca Duhul Sfânt, dar este același Dumnezeu tot timpul. Sunt trei manifestări ale Aceluiași Dumnezeu.

Noi vedem că de la început Dumnezeu a repartizat Cuvântul Lui în fiecare generație la fel cum a fost și creația, de la primul lucru la următorul, de la viața botanică la viața animală, apoi El a creat viața umană, ridicându-se tot mai sus.

Așa a făcut Dumnezeu și în Biserica Lui: neprihănirea sub Luther, (aceasta este ceea ce aduce acum Mireasa Lui afară. El își crează Mireasa Lui.), sfințirea sub Wesley și așa mai departe. Vedeți, evoluția Duhului este dată din ce în ce mai mult, deoarece trupul se zidește, ajungând până la Capul care este Hristos. Acesta este Trupul lui Hristos.

Acum, ea (Biserica), la fel ca o femeie, dacă este măritată cu Hristos-Cuvântul, nu se poate căsători cu o denominațiune în același timp, pentru că este legată de El. Ea nu poate trăi cu doi bărbați în același timp. Ei sunt în opoziție unul față de celălalt. Unul este trimis de Dumnezeu, celălalt este făcut de om și ei sunt în opoziție. El a zis: *„Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.”* Dumnezeu a zis aceasta. Ei sunt așa de contrari unul altuia, precum sunt legea cu harul, cum spune Pavel.

Unul trebuie să fie mort pentru a putea să-l aibe pe celălalt. Dacă ea încearcă să-i amestece, ea va fi numită preacurvă. O, gândiți-vă la aceasta, cei din New York, Arizona, din toată națiunea, gândiți-vă la aceasta. Dumnezeu a zis că dacă ea încearcă să fie măritată cu doi bărbați în același timp, ea va fi numită preacurvă. Cum poate o preacurvă să intre în Cer? Se va căsători Hristos cu o curvă? Sigur că nu! El ne-a cerut să nu o facem, pentru că va fi numită preacurvă. Apoi,

dacă ea este o preacurvă, copilul ei este nelegitim. Nelegitim față de ce? Nu față de biserică, ci față de Cuvânt. El este nelegitim.

Ce tablou al ultimelor zile ale epocii bisericii Laodicea avem în Apocalipsa cap.3! Ce grup nelegitim! Ce amestecătură denominațională: căldicei, continuând să se numească creștini și totuși negând Cuvântul lui Dumnezeu. „*Având o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea*” așa cum a zis Pavel că vor fi.

Căsătoria este cea mai veche instituție a lumii. Căsătoria a fost săvârșită și instituită întâi în grădina Edenului. **O femeie a primit anumite caracteristici pe care ea nu trebuie să le pângărească. Femeii îi sunt încredințate acestea.** Nu exista nici o creatură pe pământ ca și femeia. Nu există o cățea; nu există nici o femelă căreia să-i fie încredințată o asemenea caracteristică, așa cum o are femeia. Femeia nici măcar nu era la începutul creației, deoarece Dumnezeu a știut că ea va cădea. Nici o femelă animal nu poate să preacurvească. Femeia este singura care poate să preacurvească. Dacă ea ar fi fost făcută la fel ca originalul, nu s-ar fi potrivit cu marea înțelepciune a lui Dumnezeu. Vedeți, ea a fost făcută ca un produs secundar al bărbatului. Deoarece ea a fost luată din el, ei i s-a dat o sarcină sfântă de către Dumnezeu, pentru răscumpărarea ei.

Ea are caracteristici pe care ea nu trebuie să le pângărească. Dacă ea le va pângări, este pângărită pentru tot restul vieții. Nu contează cât de mult este iertată, ea nu poate să se mai justifice. Eu voi atinge aceasta puțin. Vom citi câteva versete despre aceasta, în câteva minute. Ea poate fi iertată pentru pângărirea ei, dar ea nu poate fi neprihănită în această viață. Aceasta rămâne întotdeauna cu ea. Observați, ei i s-a dat aceasta. Ea poate fi iertată dar nu se poate justifica. **Trupul ei i s-a dat pentru o îndatorire sfântă de la Dumnezeu.** Nu există nici o cățea, nici pasăre, nici o altă creatură ca ea. Nu. Ea este singura. Motivul pentru care datoria ei este așa de sfântă, este ca ea să aducă viața pe Pământ. Trupul ei este un leagăn al vieții. Acesta este motivul pentru care a primit această sarcină sfântă.

Acum, aici este punctul în care mulți dintre voi teologii s-ar putea să nu fiți de acord. Aceasta-i ceea ce a pângărit întreaga rasă umană, anume acea preacurvie care a avut loc la început. Trupul ei a fost pângărit. Ea a născut doi gemeni, Cain și Abel. Un singur act, doi

copii. Cercetați Scripturile. Observați, noi aflăm că trupul ei este un pat germinativ și de aceea este o datorie sfântă ca ea să nu-l pângărească.

Acum încerc să aduc un tablou care să vă arate unde stă biserica. Eu nu vorbesc despre voi femeilor, indiferent cine sunteți aceasta-i între voi și Dumnezeu; sau despre voi bărbaților, eu vorbesc despre „Hristos și Biserica Lui.” Ei i-a fost dată aceasta: să nască viața pe care numai Dumnezeu, doar El Însuși o poate da. Bărbatul ei poate fi purtătorul germenului, dar numai Dumnezeu poate crea viața. Așa este, toată viața trebuie să vină de la Dumnezeu. Fiecare viață trebuie să vină de la Dumnezeu. Ea poate fi pervertită și aceasta o face păcătoasă. Dar viața trebuie să vină de la Dumnezeu. El este Autorul vieții.

Acum, eu vreau să vă arăt trei lucruri de care ea nu trebuie să se îndepărteze. Eu vreau să vorbesc despre ele. Voi tineți în minte Biserica, în timp ce eu voi vorbi despre femeia firească, așa cum zice aici Pavel, în capitolul 7 din Romani. Ei i s-a încredințat o virtute sfântă, o responsabilitate dată ei de Domnul. Ea are o anumită virtute. Nimeni altcineva nu are aceasta decât femeia. Asta-i corect. Aceasta este încredințată ei de către Dumnezeu. Ea nu trebuie să pângărească această virtute.

Dacă va face ceva greșit, ea trebuie să mărturisească aceasta bărbatului ei înainte ca el s-o ia și astfel să aducă aceasta în ordine. La fel biserica, care a fost căsătorită cu legea, trebuie să vină de asemenea înaintea lui Hristos și înainte de cea de-a doua căsătorie, ea trebuie să mărturisească Domnului aceasta. Dacă femeia nu mărturisește și trăiește cu bărbatul ei zece ani și apoi îi spune greșeala ei, atunci el are dreptul să o părăsească și să se căsătorească cu o altă femeie. Aceasta spune Scriptura. Curvia este o trăire în necurăție.

„Iosif, nu te teme să iei la tine pe Maria nevasta ta, căci ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.” El s-a gândit să o părăsească, după ce el s-a logodit deja cu ea. Din punctul de vedere al lui Dumnezeu, când tu te-ai logodit cu ea, tu ești căsătorit cu ea.

Observați. Ea are o îndatorire, o virtute sfântă care i-a fost încredințată ei de către Dumnezeu. El i-a dat ei acea virtute. Și la fel cum a fost în grădina Edenului, ea poate zice „da” sau „nu”. Ea are o îndatorire sfântă de feminitate încredințată ei pe care ea nu trebuie s-o rupă. Feminitatea, despre care eu vorbesc aici, este purtarea ei,

caracterul ei în fața bărbaților. Ea nu poate lăsa pe orice bărbat s-o atingă. Priviți aceste stele de cinema cum se sărută, se îmbrățișează și se leagănă în jurul acestor femei. O femeie care face acest lucru are un caracter rău. Ea poate fi virtuoasă în exterior, dar în inima ei... Receptorii sexuali sunt în buze. Când un bărbat sărută o femeie, potențial el a săvârșit un adulter.

Receptorii sexuali sunt în buzele femeii și ale bărbatului. El o poate săruta pe mână, aceasta nu va aduce în contact receptorii sexuali, pentru că receptorii sexuali sunt în buze. Și voi vedeți toată această nebunie și Hollywood-ul de azi, cu toate aceste dulcegării și iubiri create în jurul femeii și așa mai departe; și fetele noastre privesc toate acestea. Nu-i de mirare că moralitatea noastră este putredă, murdară și decăzută. Vedeți? Toate acestea sunt puse înaintea copiilor. Așa se întâmplă și așa trebuie să fie în zilele din urmă.

Acum, țineți biserica în minte. Ea se sărută, se dulcegărește și se amestecă cu orice altceva în locul Cuvântului. Voi acceptați pe diavol cu educația și cercetările lui științifice și așa mai departe, când educația științifică și toate acestea sunt absolut contrare lui Dumnezeu. Întregul sistem de civilizație pe care noi îl avem acum este absolut „anticreștin”. Sistemul educațional este anticreștin. Civilizația este anticreștină. Ea este împotriva lui Dumnezeu. „Tu vorbești împotriva civilizației”, ziceți voi. În curând Dumnezeu va avea civilizația Lui care nu va avea moartea asociată cu ea. Această civilizație modernă vine de la Satana. Eu vă voi dovedi aceasta din Biblie, dacă este voia Domnului în seara aceasta. Toate lucrurile sunt de la Satana. Noua civilizație a Domnului nu va avea în ea nimic din lumea aceasta.

Femeia are această feminitate sfântă. Nu-i de mirare că bărbații se poartă așa cu femeile, pentru că și femeile se poartă cu bărbații în felul în care ele o fac. Ele se îmbracă cu o pereche de pantaloni scurți, strânși pe corp sau cu haine bărbătești și așa ies afară pe străzi, fâțându-se de colo-colo. Nu contează ce zice ea... ea poate să fie cinstită cu soțul ei, cât poate ea să fie, dar în ochii lui Dumnezeu ea este o curvă. *„Orișicine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.”* Și ea se prezintă cum este ea în realitate. Exact așa a făcut și biserica cu lumea.

Observați. Acestea i-au fost încredintate ei: virtute sfântă, feminitate sfântă și apoi maternitate sfântă, pentru onoarea bărbatului ei. Dar priviți ce se întâmplă astăzi. În cele mai multe orașe, ei au petreceri, în ceea ce se numește înalta societate (la care participă și membrii ai bisericii) unde ei își așează pălăriile pe podea, apoi toți se îmbată și își aruncă cheile lor în ele. Apoi femeile merg, scot câte o cheie din pălărie, pentru omul care va trăi cu ea acel sfârșit de săptămână. Aș putea să vă spun multe despre acest subiect dar eu nu am timp să o fac acum. O astfel de murdărie...

Și biserica este la fel de rea. Așa este. Ea curvește cu orice, cu lucruri cu care n-ar trebui să aibă a face - ea ar trebui să stea numai cu Cuvântul.

Clădirile sunt în ordine, spitalele sunt în ordine, toate lucrurile sunt în ordine. Programele educaționale sunt în ordine. Noi trebuie să trăim aici. Noi trebuie să citim și să scriem. Acesta este sistemul economic în care trăim.

La fel, la început nu a trebuit să se poarte îmbrăcăminte. (Eu voi predica despre aceasta, cu voia Domnului, mai târziu în această săptămână). Noi trebuie să purtăm îmbrăcăminte, deoarece Dumnezeu ne-a îmbrăcat. Dar la început nu era nevoie de ea. Noi eram înveliți. Acum biserica este învelită de păcatul ei. Ea nici nu știe că păcătuiește. Vedeți? Acum, ea este învelită de diavol. Atunci ea era învelită de Dumnezeu, asta este diferența.

Acum, noi aflăm că ei îi este dată această însărcinare sfântă de a nu-și distruge feminitatea: să acționeze, să aibă caracterul ei, să-și crească copiii și să fie cinstită cu bărbatul ei. În zilele noastre, se acordă mai puțină atenție acestor lucruri.

Voi ar trebui să veniți în biroul meu și să vedeți bărbați aducându-și soțiile lor, când ei încearcă să aducă totul în ordine cu Dumnezeu și cum ele mărturisesc despre toți bărbații cu care au trăit ele și despre toate celelalte lucruri pe care le-au făcut, de când s-au căsătorit. O, voi ziceți: „Aceștia sunt oameni din lume.” Nu, nu, aceia sunt penticostali. Ceilalți nici nu vor să vină. Cât de mult s-au îndepărtat amestecând lumea, biserica, moda și toate lucrurile pe care voi le aveți. Noi nu mai suntem ca primii penticostali, precum ziua nu este noapte.

Noi am alunecat undeva departe, într-un haos întunecat, unde suntem pierduți.

Ce însărcinare sfântă, ce responsabilitate are o femeie! Acum vedeți de ce este ea un model pentru biserică, care are aceeași responsabilitate ca o femeie, care are o responsabilitate sfântă față de maternitatea ei, față de virtuțile ei, față de bărbatul ei. Biserica are o responsabilitate sfântă față de rugăciune, față de Cuvânt și față de Hristos, la fel cum femeia are responsabilitatea ei. Și la fel cum o femeie se duce cu un alt bărbat, așa face și biserica când se duce în aceste programe instituționale și de construire de școli și așa mai departe... eu nu am nimic împotriva lor. Ele sunt în ordine. Ele servesc scopului lor. Dar ele nu sunt în trimiterea originală. Isus nu a zis niciodată: „Mergeți și faceți școli.” El a zis: „Predicați Cuvântul.” Dar ea neglijează acest lucru. Eu nu zic să nu facem instituții, spitale și așa mai departe - ele sunt în ordine. Dar nu aceasta este datoria bisericii. Datoria ei este să predice Evanghelia. Dar noi am făcut cu totul altceva, am mers așa cum a vrut Satana și am amestecat aceasta cu ceva Evanghelie sau cu altceva, până ce am ajuns la un conglomerat putred! Priviți la tendința lumii.

Am citit în Reader's Digest, nu cu mult timp în urmă, că tinere fete au ajuns la menopauză. Se schimbă viața și între douăzeci și douăzeci și cinci de ani, ele trec prin vârsta mijlocie. Putreziciune! De ce? Deoarece cercetările științifice legate de hrană și de alte lucruri ne-au rupt de lucrurile naturale pe care noi ar trebui să le luăm în trupurile noastre. Noi nu suntem nimic mai mult decât o grămadă de muribunzi putrezi.

La fel este și biserica. Ea este în aceeași situație. Ea este un model. Ea are aceleași virtuți prețioase date ei prin Duhul, pentru ca să apere Cuvântul și niciodată să nu curvească cu ceva din lume sau cu orice altceva, ci să rămână fecioara Cuvântului, așa cum o femeie trebuie să rămână cinstită față de bărbatul ei. Aceasta-i o însărcinare sfântă: să onoreze Cuvântul Domnului ei deasupra oricărui crez făcut de om, deasupra oricărei înțelepciuni omenești și oricărei denominațiuni care există. Bisericii îi este dată această însărcinare.

Ei zic: „Bine, dar biserica mea...” Mie nu îmi pasă ce crede biserica voastră. Dacă ea este contrară Cuvântului divin, stai departe de

ea. Biblia a zis: „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.*” În Marcu 16, El a zis: „*Aceste semne vor urma celor ce cred.*” Dacă o biserică predică altfel... voi muriți cu acel lucru. Fiți născuți din nou din Cuvântul lui Dumnezeu. „*Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură.*” Iată cât de departe trebuie să meargă. „*Aceste semne vor urma pe cei ce cred în toată lumea, la orice făptură care va crede.*” Cât ne-am îndepărtat noi de aceasta? Desigur, ea este responsabilă pentru acest lucru.

Dar acum, priviți cum a luat Hollywood-ul lucrurile virtuozitate de la femeile noastre. Eu stau și mă uit la o femeie dragă, în vârstă, la sora Schrader. Multe din femeile de aici, sora Moore și alte femei în vârstă își amintesc că dacă mamele lor sau chiar ele, ar fi umblat pe stradă în felul cum umblă femeile astăzi (și sunt membre ale bisericii), ar fi fost privite ca niște nebune care au uitat să-și pună fusta pe ele.

Ei bine, dacă era nebunie atunci, este nebunie și acum; întreaga lume dovedește că și-a pierdut mințile. Priviți la crimele și lucrurile care se fac în lume. Vedeti? Nebunie. Și toate acestea vin ca să se împlinescă Apocalipsa. Poate vom ajunge și acolo în această săptămână, unde toate aceste lucruri hidoase... acestea nu sunt naturale. Acele lucruri duhovnicești îi vor face pe oameni să strige la stânci și la munți să cadă peste ei.

Lumea se îndreaptă spre o totală nebunie. Timpul este foarte aproape. Aproape că-i putem vedea urmele pașilor. Aceasta mășcăluiește afară pe străzi până pe culoarele bisericii: este o nebunie totală, se fac lucruri pe care o ființă umană nu s-ar gândi să le facă și în același timp să se numească civilizată.

Priviți ce efect are Hollywood-ul asupra femeilor. Priviți cum a furat virtuțile sfinte ale femeilor. Și s-ar putea spune multe altele. Vedeti, ea le-a pierdut. Cum s-a întâmplat? Acolo a fost un instrument viclean, numit „biserica“, la fel cum a fost și în grădina Edenului. O persoană vicleană, diavolul, a umblat în biserică la fel cum a făcut-o în grădina Edenului și a amăgit-o. Ea este amăgită, deși nu a intenționat să greșească. Eva nu a vrut să facă rău. Ea nu a făcut-o intenționat. Biblia zice în 1 Timotei că ea a fost amăgită. Și „amăgiți“ nu sunteți când o faceți cu voia, ci când sunteți „induși în eroare să faceți ceva.“

Exact așa s-a întâmplat și astăzi. Ea a fost amăgită prin televiziune și reviste, prin toate lucrurile lor frumoase de pe străzi. Fetele moderne se uită în reviste, la poze, se uită pe străzi și ele văd hainele din magazine. Priviți cum Satana, această mare unealtă a iadului a venit jos printre oameni și i-a amăgit cu aceste lucruri. Și femeia crede că este în ordine. Ea este moartă și nu știe. Ea este departe de Dumnezeu. Vedeți cum a pierdut ea toate aceste virtuți și cât de viclean a fost Satana?

Astăzi eu vreau ca voi să observați că Isus a vorbit despre aceste lucruri. Isus a menționat că aceste lucruri se vor împlini – ați știut voi aceasta? – în ultimele Lui clipe înainte de răstignirea Lui. Să citim aceasta, din Luca 23, ca la o lecție de școală duminicală. Începem cu versetul 27, pe care eu cred că l-am însemnat aici: „Isus mergând la Calvar.” Ascultați, eu voi citi în Luca 23.27, unde am notat aceasta. Notițele mele asta arată. Da, am găsit:

„Și acolo L-au urmat o mare mulțime de bărbați și femei, care deasemenea s-au jelit și-L plângeau. Dar Isus întorcându-Se către ele a zis: „Fiice ale Ierusalimului, nu plângeți pentru Mine, ci plângeți pentru voi înșivă și pentru copiii voștri. Căci, iată, vor veni zile, în care ei vor zice: „Ferice de cele sterpe și de pântecele care nu au născut și de țâțele care n-au alăptat.” (Gândiți-vă! Astăzi a devenit o rușine pentru ea ca să nască un copil. Înțelegeți?) „Atunci ei vor începe să zică munților: „Cădeți peste noi” și dealurilor: „Acoperiți-ne.” Căci dacă ei fac aceste lucruri unui pom verde, ce se va face celui uscat?”

Vorbim de ziua când femeia nu mai vrea să nască copii... ele vor să țină un câine sau o pisică sau ceva asemănător, dar ea nu mai vrea copii. De ce? Ea este „bătrâna mamă Hubbard” dacă ea are un copil. Vedeți? Ea nu vrea... acestea-s remarcile Hollywood-ului, care nu vrea ca femeia să devină o „bătrână mamă Hubbard”. Așa că ea își va face o operație ca să nu nască copii. Ei nu vor copii.

Isus a vorbit despre aceasta. Ce a zis El? „În acel timp ei vor începe să strige către stâncile munților să cadă peste ei.” Ea vrea să aibă control asupra nașterii, pentru ca ea să poată merge la petreceri. Ea nu vrea să fie deranjată de sugarul ei care o va deforma când ea este însărcinată. Ea nu mai arată așa de bine ca înainte. Și bărbatul ei este așa de ignorant, încât o lasă să facă acest lucru. Ea nu vrea să-i

dăruiască lui nici un copil. Isus a vorbit despre aceasta, când a zis că în acest timp, ei vor face aceste lucruri. „Ei vor merge să strige stâncilor să cadă peste ei.” Aceasta-i după venirea Domnului. Ei plătesc sume enorme de bani pentru pisici, câini, ca soțiile lor să le fie mame. Așa este. Ea trebuie să fie mamă pentru cineva, pentru că aceasta este natura dată ei de Dumnezeu.

Eu am umblat mult la vânătoare și am observat un lucru. O bătrână ursoaică este însământată de un urs mascul, la începutul anului, apoi ea naște pui. Sunt pui drăguți, care cântăresc până la 50 de kile. Ei s-au născut în luna februarie, în timp ce ei hibernează. Urșilor nu le pasă de asta. Ei s-au născut într-un săculeț. Dumnezeu a deschis pentru ei acei săculeți micuți... ca de celofan. Ei și-au găsit singuri drumul în jurul lor. Mama lor părea adormită. Ea nu a mâncat nimic din octombrie și atunci era februarie. Ei s-au născut și au început să sugă de la ea până în mijlocul lunii mai. Când ea și-a văzut puii, ei erau deja mărișori, cântărind cinci până la șapte kile fiecare. Ei au supt de la ea. Cum de-a avut ea lapte, Dumnezeu știe. Ea trăia pentru sine și avea lapte și pentru puii ei. Dacă ea nu ar fi rămas însărcinată și nu ar fi născut nici un pui, ea și-ar fi căutat pui de anul trecut cât era vara de lungă, deoarece acesta-i instinctul dat ei de Dumnezeu. Ea trebuie să fie mamă.

Dacă o femeie nu vrea să aibă copii pentru soțul ei, ea va lua totuși un câine, o pisică sau altceva. Ea trebuie să fie mama cuiva. Aceasta este natura ei. Dar ca să nască un copil pentru bărbatul ei și să-l crească în slujba lui Dumnezeu, este complet în afara concepției ei. Dacă ar face așa, această femeie ar fi disprețuită de societatea ei iubitoare de păcat din acest an 1965.

Acesta este un tablou adevărat al bisericii moderne de astăzi. Ea nu vrea să aibă în mijlocul ei nici una din aceste manifestări, ca plânsete, strigăte, vorbiri în limbi ale tinerilor ei, ca în Fapte 2.38. Nu. Ea nu vrea nimic din acestea. Să se strige, să se plângă și să se strige „Amin și Aleluia.” Un astfel de copil ar fi dat imediat afară din adunarea ei. Dacă totuși au un astfel de copil într-una din bisericile lor, imediat îl vor da afară. „De ce lăsați un lucru ca acesta să continue?” Voi vedeți că ea este însărcinată cu ceva, deoarece ea dă naștere tot timpul la membri de biserică. Ea nu-l vrea pe unul care plânge, strigă și se bâlbâie ca în Fapte 2:38, ea nu vrea aceste ființe mizerabile, cum le

consideră ea, care cu siguranță ar face-o de rușine, ar distruge reputația ei și a societății bisericești educate, etice și științifice din care face parte. Ei ar arunca-o afară la următorul conciliu. Ea nu poate suporta așa ceva. Așa că ea nu vrea să fie însărcinată cu Cuvântul, deoarece acesta-i singurul fel prin care se pot naște copii ai lui Dumnezeu.

Dacă este născut din Duhul lui Dumnezeu, el are Duhul lui Dumnezeu în el. Nimic intelectual, nu aderarea la o biserică, nu urmarea unor crezuri, nu scurtarea părului, nu vopsea pe față, așa ceva nu există în toată Biblia. Voi nu le găsiți în Cuvântul lui Dumnezeu. Voi găsiți copii de modă veche, plini de Duhul Sfânt, sfințiți, născuți prin Duhul Sfânt care strigă și-L laudă pe Dumnezeu. Dar la acestea ea nu poate ajunge. Ea nu vrea aceasta.

Ce face ea atunci? Ea aduce la suprafață fețe vopsite, îmbrăcăminte scurtă, societatea Izabelei, „pisicuțe” nelegitime cum le numesc ei. Cred că așa li se zice, pisicuțe. „Priviți ce pisicuță trece pe acolo,” zic ei sau ceva în felul acesta, voi știți aceasta.

Ea era măritată sau legată cu primul ei bărbat. Primul Adam, a avut o soție adulteră, pe Eva. Voi ziceti: „Adulteră?” Ea sigur era. Dar ea pretinde că acest prim Adam este mort. „O, sigur, el a murit de mult timp. Eu sunt născută din nou,” zice ea. „Și eu fără îndoială sunt măritată cu al doilea Adam, cu Hristos, care este Cuvântul.” Acum, uitați-vă ce iubește ea. Uitați-vă la iubitul ei. Vreți să vedeți de cine este îndrăgostită ea? Cuvântul spune „acest” lucru, dar ea zice: „Biserica mea zice altfel.” Atunci pe cine iubește ea? Cine este bărbatul ei? Roadele ei dovedesc ce este ea. Acestea arată ce este ea.

Observați că ea a fost întâi născută din Adam, aceasta-i nașterea ei firească și ea niciodată nu l-a părăsit. Înseamnă că ea mai iubește lumea. Ea pretinde că este născută din nou în Hristos, dar iubitul ei este tot Adam, pentru ca ea mai iubește lumea. Încă un lucru. Observați ce fel de copii are ea. Aceasta ne spune cum este tatăl lor, indiferent dacă acesta este primul Adam sau al doilea Adam. Dacă Biserica naște un copil de la al doilea Adam, el va avea felul de a acționa al celui de-al doilea Adam, la fel cum a fost cu ucenicii în ziua Cincizecimii. Acela-i un copil adevărat al celui de-al doilea Adam. Înțelegeți? Natura lor este la fel cu a Lui sau a ei. Da, domnule. Fiicele ei au fețele vopsite, părul scurt, poartă îmbrăcăminte bărbăților, deși Biblia i-a zis ei să nu facă

așa ceva. Ea și-a tăiat părul. Aceasta-i o rușine pentru ea. Voi ziceți: „Taci în legătură cu aceasta.” Dar aceasta este ceea ce a spus Cuvântul. Eu doar scot în relief natura ei. Asta-i ceea ce face ea.

Fiii ei, născuți din ea, se bazează pe educație, pe școlarizare, pe așa numita școală biblică, un mare colegiu cu renume, cloțiți ca într-un fel de incubator, adepți denominaționali, religioși ca și Cain, dar la fel de neligitimi față de Cuvânt ca și el. Ei sunt la fel de nelegitimi cum era Cain. Adepți denominaționali, vedeți voi acestea?

Dumnezeu nu a organizat niciodată o denominațiune. El întotdeauna a fost împotriva acesteia, prin Cuvântul Lui. Dar ei o țin drept înaintă cu aceasta. Așa că, vedeți voi ce produc ei? Aceasta arată cine este tatăl și mama lor. La fel de nelegitimi precum era Cain. Acesta este felul de copil adus prin Eva; ei s-au îndepărtat de Cuvânt și apoi vedeți ce a născut ea? Aceasta-i exact ce a adus biserica, este același lucru. Vă pot dovedi aceasta prin Cuvânt.

Așadar educația și civilizația a venit prin Cain. Ei pretind că sunt fii ai lui Dumnezeu, dar ei sunt născuți de denominațiuni, sunt oameni școliți denominațional și așa mai departe. Sunt vicleni, deștepți și vai, sunt așa cum era și șarpele, tatăl lor. Sunt predicatori la fel de vicleni și de științifici cum era și Cain. Exact la fel.

Voi ziceți: „Frate Branham, este aceasta adevărat?” Deschideți la Genesa 4:16 și aflați. Deschideți în Genesa 4:16 doar un minut și veți afla cum s-a întâmplat. *„Apoi Cain a ieșit din prezența Domnului și a locuit în țara lui Nod, la răsărit de Eden. Cain s-a împreunat nevastă-sa; ea a rămas însărcinată și a născut pe Enoh. El a început apoi să zidească o cetate și a pus acestei cetăți numele fiului său Enoh.”* Mai jos scrie de Tubal, când ei au devenit meșteșugari de instrumente muzicale și așa mai departe. Civilizația a venit prin Cain. Au zidit cetăți, au făcut instrumente. Omul științific vine prin Cain, care este sămânța șarpelui.

Observați acum versetul 25: *„Adam s-a împreunat iarăși cu nevastă-sa...”* El s-a împreunat o dată și ea a născut doi copii. Cercetați Scripturile. Ea l-a avut pe Cain și Abel. Un act și doi copii.

Ei mi-au zis nu cu mult timp în urmă, că acest lucru nu putea să se întâmple. Dar noi avem un caz în Hollywood și altul în Tucson, chiar la tribunal. O femeie a dat naștere unui copil de culoare și unui copil alb

în același timp. Ei au zis că ea nu putea să facă aceasta. Dar ea poate să aibă două ovule fertile. Acest caz se judecă chiar acum la tribunal. Eu știu că pot face aceasta câinii. Animalele fac aceasta. Și ea a ajuns acolo. Omul alb a zis: „Eu îmi recunosc propriul meu copil, dar pe celălalt nu.” Și femeia a mărturisit că a trăit cu bărbatul ei dimineața și cu omul de culoare după-amiază. Doctorii au zis că dacă actul are loc mai repede de douăzeci și patru de ore, se poate întâmpla, dacă sunt două ovule fertile. Și ea a făcut aceasta și exact așa s-a întâmplat. Dimineața Satana prin șarpe și după masă cu Adam și ea a avut doi copii.

Acum: „*Adam s-a împreunat cu nevastă-sa... (a doua oară) și ea a născut un fiu...*” Amintiți-vă că nu este nimic în Biblie care să arate că acest Cain a fost fiul lui Adam. Este scris: „*El era de la cel rău,*” nu de la Adam, ci de la cel rău... s-a împreunat a doua oară; „*ea a născut un fiu și i-a pus numele Set.*” „*Căci Dumnezeu,*” a zis ea, „*mi-a dat*” (aceea nu era sămânța adevărată) „*mi-a dat o altă sămânță în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain.*” *Lui Set i s-a născut un fiu și i-a pus numele Enos. Atunci au început oamenii să cheme Numele Domnului.*” Nu din genealogia lui Cain, ci din genealogia lui Set... astfel Cain este de la cel rău. Pe acolo a venit șarpele.

Observați că Biblia zice clar aici că primul ei bărbat trebuie să fie mort, nu doar pus deoparte, ci el trebuie să fie mort. Eu tocmai am predicat despre „Căsătorie și despărțire” și voi toți știți acum despre aceasta. Eu nu vorbesc acum doar acestei adunări prezente aici, ci întregii națiuni. Acum, voi vedeți ce s-a întâmplat acolo, cum am spus în predica „Căsătorie și despărțire?... Cele Șapte pecetei au fost deschise și au arătat adevărul despre această temă.

Deci, ca să fii căsătorit cu cel de-al doilea Adam, cu Hristos, Cuvântul, tu trebuie să te separi pe tine, prin moarte, de primul tău bărbat denominațional, deoarece acolo nu mai este nici unul care să poată lua tot Cuvântul lui Dumnezeu. Arătați-mi-l pe acesta. „O, ai mei.” Celălalt individ zice că ai lui. Puneți împreună ce zice unul și celălalt și veți vedea că sunt greșiți, imediat ce s-au organizat. Citiți Apocalipsa cap.17.

Voi trebuie să fiți morți pentru acel lucru. Acum, eu nu vorbesc doar acestei adunări locale. Eu vorbesc tuturor adunărilor din întreaga

țară. Voi trebuie să fiți morți față de primul vostru bărbat. Dacă sunteți uniți cu Hristos și mai sunteți căsătoriți cu o denominațiune, voi sunteți un preacurvar. Voi sunteți în Laodicea. O biserică a întregii națiuni... Noi urmăm pe Isus Hristos, Cuvântul. **Pentru a fi Mireasă, voi trebuie să vă recăsătoriți cu Cuvântul lui Dumnezeu, care este Hristos.**

„La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.”... „Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” Atâta vreme cât vă mai țineți de tradițiile denominaționale ale omului, voi sunteți numiți de Cuvântul lui Dumnezeu preacurvari. Atâta vreme cât voi mai credeți crezurile unei denominațiuni și mai aparțineți de o biserică denominațională care neagă Cuvântul, voi sunteți preacurvari. Aceasta o spune Biblia. Isus a zis: „Voi nu puteți sluji la doi stăpâni în același timp. Voi nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona în același timp. Mamona este lumea. Cel care iubește lumea și lucrurile din lume, dragostea lui Dumnezeu nu este în el.” **Sămânța și dragostea lui Dumnezeu nu poate fi în noi atâta timp cât dragostea de lume mai este acolo. Când Sămânța lui Dumnezeu intră în voi, acela-i Cuvântul lui Dumnezeu și dragostea lumii nu mai poate fi acolo în același timp.** Acum, unde mai sunt părul scurt, pantalonii scurți și fețele vopsite? De unde sunt ele? Nu puteți fi credincioși față de Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu și în același timp să slujiți unei denominațiuni făcute de oameni care este contrară Cuvântului. Așa a zis Pavel în Romani 7.

Nu se pot naște fii ai lui Dumnezeu, ai Cuvântului Său într-un grup denominațional nelegitim. Nu se poate aceasta. În incubatorul vostru voi nu puteți naște un fiu-Cuvânt al lui Dumnezeu. Eu vorbesc către Biserică. Dar voi încă pretindeți că sunteți foarte religioși. Așa era și Cain, fiul Evei, foarte religios. El a zidit altare a adus jertfe, a plătit zeciuiele și a făcut fiecare lucru pe care orice om religios l-ar fi făcut. Dar el a eșuat în ținerea Cuvântului. El nu a putut să aibă descoperirea. Și descoperirea este un singur lucru, descoperirea Cuvântului. Ce este o descoperire? Isus a zis: „*Pe această piatră Îmi voi zidi Biserica Mea, și porțile Iadului nu o vor putea birui.*” Credința este o descoperire, deoarece credința v-a fost descoperită vouă. Abel, prin credință a adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât cea a lui Cain.

Cain a crezut că ei au mâncat mere. Ei mai au și azi această idee, dar nu a fost așa. Acolo a fost o preacurvie, sămânța șarpelui. Când cele șapte Peciți s-au deschis, a fost arătat și dovedit acest lucru. (Cartea mea este tipărită acum. Eu cred ca noi avem o mie de bucăți aici, acum.) Este biblic, de la Geneza la Apocalipsa. La sfârșitul timpului amândoi pomii o să aducă rod după sămânța lor și se va dovedi ce este fiecare.

Și noi suntem astăzi chiar aici: putem vedea foarte clar Laodicea și Mireasa, așa cum este scris în Scriptură și o vedem chiar înaintea ochilor noștri. Voi nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona. Voi nu puteți fi un creștin credincios Bibliei și să vă asociați într-o afacere denominațională. Voi nu puteți face aceste două lucruri în același timp. Unul trebuie să fie mort pentru ca celălalt să trăiască.

Voi nici nu puteți naște fiii Cuvântului lui Dumnezeu. Nici o biserică nu poate să-i nască. Voi nu-i vreți pe copiii care strigă, țipă, sau vorbesc în limbi. Voi nu puteți face aceasta într-o Biserică denominațională. Ei nu vă vor pe voi. Ei nu aduc la viață copii în felul acesta. Ei îi primesc frumos, le strâng mâinile și le zic: „Dacă tu crezi, vei primi asta.“ Atâta timp cât voi vă puneți numele vostru într-un registru, aceasta-i tot ce trebuie să faceți. Vedeți, aceștia sunt copii nelegitimi ai Cuvântului și totuși pretind a fi religioși. Biserica a devenit astfel însărcinată cu înțelepciunea și cunoștința lui Satana. Ei își trimit copiii mai departe la școli să învețe cum să zică „Aminul” corect. Ei îi învață cum să zică toate acestea și cum să fie foarte intelectuali. Ce este aceasta? Această însărcinare vine de diavol.

Cu ce a însărcinat-o el pe Eva? Să nu creadă Cuvântul și să primească înțelepciune, ceea ce a distrus întreaga creație. Este exact ce a făcut azi biserica cu Cuvântul. Ea s-a însărcinat pe sine cu școli biblice, colegii și lucruri ca acelea - scrierea, citirea și aritmetica, dar ei nu știu cu toate acestea mai mult despre Dumnezeu decât știe un hotentot despre o noapte egipteană. Ei își cunosc toate crezurile lor, toate cărțile de rugăciune și orice altceva, dar nu știu nimic despre Dumnezeu. Ei ar trebui să recunoască timpul când Cuvântul este confirmat, ca atunci când Dumnezeu a vorbit și a adus Cuvântul Lui pentru fiecare generație.

Așa a fost Noe care a predicat generației lui. Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise ar fi venit și ar fi spus: “Să facem și noi o arcă”? El ar fi

fost cu totul pe lângă. Dar el era un proroc. El a avut descoperirea lui Dumnezeu, care a adevărit că ceea ce spunea el era adevărul. Dumnezeu a dus pe copiii lui Israel afară din Egipt și S-a arătat înaintea lor în stâlpul de foc, i-a spus prorocului exact ce trebuie să facă și apoi l-a confirmat. El a făcut aceasta. Evreii au zis: „Să nu mai vorbească Dumnezeu, să vorbească Moise, ca să nu murim.” Domnul a zis: „Eu nu le voi mai vorbi în felul acela, ci Eu le voi ridica proroci. Și ei vor vorbi.”

Apoi a venit Isaia și a zis: „O fecioară va fi însărcinată.” Cum adică, o fecioară să fie însărcinată? „Un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat. Numele Lui va fi: „Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii. Pe tronul tatălui Său, David, El va domni și Împărăția Lui nu va avea sfârșit.” Cum se va întâmpla aceasta? El nu a știut. El a spus doar ceea ce i-a zis Dumnezeu. Aceasta este dincolo de orice imaginație intelectuală, este dincolo de orice cercetare științifică, dar este Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum noi școlim studenții în seminare cu toate teologiile făcute de oameni. Aceasta a dus la o mulțime de biserici, exact așa cum a spus Dumnezeu că va fi în Laodicea.

O, vai, când văd aceste lucruri, eu încep să tremur. Biserica este însărcinată cu concepții intelectuale. Voi trebuie să absolviți o școală înaltă ca să puteți predica. Voi trebuie să treceți un examen psihiatric înainte ca să puteți fi ordinați. Îl vedeți voi pe Petru, Iacov și Ioan să meargă înaintea unui psihiatru? Amintiți-vă că erau o sută douăzeci acolo sus și mulți nici nu-și puteau semna propriul lor nume. Să stea înaintea unui psihiatru care să vadă dacă toate reflexele lor sunt corecte și așa mai departe. Apostolii au avut un reflex, dar acesta nu era o concepție intelectuală sau cercetare științifică, ci era puterea lui Dumnezeu. Când aceasta i-a atins, ei nu mai puteau face altceva decât să acționeze așa cum le spunea Duhul Sfânt. Ei nu au dat nici o atenție vreunui lucru intelectual sau la ceea ce zicea biserica sau un preot. Ei s-au lăsat mișcați de Duhul, fiind neînfricați.

În 1 Ioan 2:15 este scris: „*Dacă iubiți lumea sau lucrurile din lume, dragostea lui Dumnezeu nu este în voi.*” Cum puteți fi voi însărcinați cu Cuvântul lui Dumnezeu care condamnă lumea, Hollywood-ul, toată moda, toate petrecerile și comportările firești și

altele pe care ei le fac în numele religiei? Biblia condamnă acestea. Cum poate Cuvântul să însărcineze o astfel de persoană? Cum poate o femeie cu părul tuns scurt, cu fața vopsită, cu pantaloni scurți, cum poate un predicator care merge la un seminar, citește în Fapte 2:38 și acolo vede că nu există nici o persoană în Biblie care să fie botezată în acele titluri să zică în continuare că este însărcinat cu Cuvântul lui Dumnezeu? El vă spune o minciună! El și-a vândut dreptul de întâi născut. El a curvit împotriva lucrului adevărat pe care Domnul l-a zis și este pus deoparte prin divorț.

Dumnezeu urmează să aibe o Biserică curată, Mireasa Lui. Dacă Biblia zice: „Cuvântul nu este în voi,” ce fel de copii aduceți voi? Sunteți însărcinați cu denominațiuni. Nu a avut loc o moarte care să vă separe de primul vostru bărbat.

„Ce va crede Jones, dacă eu o să strig și o să vorbesc în limbi? Ce vor gândi ei dacă eu sunt botezat?” Ce prostie! Sunteți căsătoriți cu Jones? Sunteți căsătoriți cu vreo biserică? Sau sunteți căsătoriți cu Hristos, Cuvântul?

Acum, iată cu ce este ea însărcinată și ce copii naște ea. Ce copii are ea? Iată câteva din numele pe care le au: Pisi, Beatles, Monștri, Rickys, Ricketas... și ei sunt membri ai bisericii, desigur. Ei sunt toți fiii lui Cain, care sunt fiii diavolului viclean, cât se poate de alunecoși.

Priviți acum pentru un moment, foarte sinceri în propriul vostru suflet. Priviți în jurul vostru. Eu vorbesc acum întregii națiuni. Fiți atenți, voi cei din Tabernacolul Branham, cei de pe Coasta de Vest, cei din Arizona și oriunde ați fi, priviți în voi înșivă pentru câteva minute. Voi ziceți: „Mesajul pe care tu îl predici, frate Branham, este greșit.” Priviți puțin în voi înșivă. Lăsați ca Duhul Sfânt să cerceteze inimele voastre cu Cuvântul și apoi voi veți fi de acord cu mesajul. Lăsați ca Hristos, Cuvântul uns, să cerceteze conștiința voastră. Lăsați ca El să intre în voi. Vedeti dacă este corect sau nu. Și eu am menționat doar unu sau două lucruri; dar ca ele sunt sute.

Va fi Biblia de acord cu o femeie care își taie părul? Va fi ea de acord cu botezul în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt? Așa ceva nu există. Va fi Biblia de acord cu o femeie care poartă îmbrăcăminte bărbătească? Ei bine, luați-le doar pe acestea trei, dar sunt sute de astfel de întrebări. Cercetați-le pe toate în lumina Cuvântului lui Dumnezeu.

Voi ziceți: „Eu sunt un membru al bisericii...” La fel erau Eva și Cain. Și Biblia zice că la fel va fi în aceste ultime zile ale epocii Laodicea. Lăsați ca Duhul Sfânt să cerceteze conștiința voastră și veți fi de acord cu textul din Daniel 5:12, unde împărăteasa a venit înaintea lui Belșatar și i-a zis că ea a aflat că printre ei era un proroc, Daniel, unul care dezleagă lucrurile încâlcite. Lăsați-l pe Duhul Sfânt care este prorocul zilei, lăsați-L pe El să vină în inima voastră chiar acum, examinați-vă cu Cuvântul lui Dumnezeu și lucrurile care vi se par încâlcite în mesaj se vor dezlega. El rezolvă totul. Cercetați și vedeți, este exact Cuvântul pentru aceste zile.

Voi nu puteți predica astăzi mesajul lui Luther. Acesta a mers în timpul acela și sunt doar picioarele. Nu puteți predica mesajul lui Wesley, nu puteți predica mesajul penticostal. Noi suntem dincolo de toate acestea. Ei s-au organizat toți și au murit. Ei sunt pleava. Planta a venit cu frunza în prima perioadă a bisericii. Ea nu arată ca bobul dintâi, care s-a pus în pământ - ca grâul. Apoi a venit polenul, care nu arăta încă precum bobul: dar semăna mai mult cu el. Se apropia mai mult de imaginea reală a bobului. Dar frunzele cu siguranță nu arătau ca bobul care s-a pus în pământ. Ele erau purtătoare ale vieții care era în bob. Dar ce au făcut ele? S-au organizat, ca toate celelalte de aceeași natură și au murit. Dar viața a continuat să urce sus în floare. Aceasta are o mulțime întreagă de mici ghemuri care atârnă și arată ca niște boabe micuțe. Arată ca și cum ar fi bobul real, dar nu este acesta. Apoi viața a coborât și a ajuns o pleavă.

Acum, luați acel bob de grâu care nu este copt și deschideți-l să-l scoateți din pleavă. Priviți-l. Veți zice: „Noi avem un bob de grâu.” Aveți grijă, ea seamănă mult cu bobul, dar înăuntrul ei nu este nici un bob. Este doar pleava. Aceștia sunt penticostalii. Așa cum Matei 24:24 a zis: „Acesta va amăgi chiar și pe cei aleși, în ultimele zile, dacă va fi posibil.” Voi trageți frunzuliță după frunzuliță, dar nu veți găsi nici un bob. Bobul este după frunzulițe. Înțelegeți? Apoi viața vine afară din denomi-națiuni și merge în bob. Și ce se întâmplă? Când bobul crește și ajunge mare, denomi-națiunea se îndepărtează de el. „De ce nu se face o denomi-națiune din acest mesaj?” Nu se va face niciodată, din cauza bobului. Acesta nu poate merge mai departe deoarece noi suntem în timpul sfârșitului.

Ce are bobul de făcut acum? Să stea în prezența soarelui ca să se coacă. Doar atât. Cuvântul să se coacă în inima voastră pentru a aduce la viață și produce ceea ce noi credem și vorbim. Dacă veți lăsa Duhul Sfânt să vă descopere aceasta nu veți mai avea îndoieli, așa cum a zis împărăteasa despre Daniel.

Voi poate ziceți: „Ce are aceasta de-a face cu „mesajul despre Recunoștință“? Despre ce vorbești, frate Branham? Mai este un sfert de ceas până la nouă și tu nu ai zis nimic despre „Recunoștință“. Ce Mesaj ai pentru mine cu această ocazie?”

Părinții pelerini au fost foarte mulțumiți pentru calea vieții descoperită lor și s-au separat de vechile denominațiuni și crezuri englezești. Ei puteau să se căsătorească cu noul Cuvânt uns pentru epoca lor. Noul Cuvânt uns pentru epoca lor, pentru ziua lor. Tot așa și noi, ca pelerini, putem fi mulțumitori ca și Avraam. Ne-am separat de lucrurile lumii, de toți prietenii noștri. Avraam era un pelerin. Dumnezeu ne-a separat de toate religiile moarte (eu vorbesc întregii națiuni acum), de toate crezurile moarte. Pentru a merge încotro? Ne-a separat și ne-a deschis un pământ nou, un mesaj nou pentru această zi.

Penticostalii s-au uscat și au murit. Ca și Luther, Wesley și ceilalți ca ei, toate nu sunt mai mult decât o grămadă de biserici adunate împreună. Oameni buni care ați mai rămas în ele, voi trebuie să ieșiți afară.

Ce a făcut El? El a deschis cele șapte peceti ale ultimului mesaj. Ați observat aceasta? Toate tainele celor șapte epoci ale Bisericii au fost sigilate cu cele șapte peceti. Reformatorii nu au putut să facă aceasta în zilele lor. Ei nu au trăit atât de mult. Dar această descoperire binecuvântată a celor șapte peceti ne este dată nouă, în aceste zile din urmă, printr-o profeție care a venit înainte în Arizona.

Cum l-am rugat eu pe Dumnezeu în ziua ce a urmat: „Ce vrei să faci cu mine aici, în acest deșert?” Voi știți că Moise a scris Vechiul Testament? Cu siguranță că a făcut-o. Primele cinci cărți dau legile și totul: Genesa, Exodul, Leviticul, Numeri și Deuteronomul. El a scris Vechiul Testament. Pentru a face aceasta el a trebuit să-i părăsească pe toți ai lui și să meargă în deșert.

Pavel a scris Noul Testament. El a scris Romani și toate celelalte, Evrei, Timotei și așa mai departe. Și pentru a face aceasta, el a

trebuit să se separe, să coboare în Arabia, în deșert pentru trei ani pentru a primi descoperirea lui Dumnezeu. O, voi ziceți: „Cum rămâne cu Matei, Marcu, Luca și Ioan?” Ei sunt scriitorii care au scris doar ce a spus și a făcut Isus. Pavel s-a separat și a pus Cuvântul împreună. El a trebuit să meargă în deșert departe de cei preaiubiți. Vă mai amintiti predica: **„Acesta este timpul, domnilor?”** Câți au auzit predica să zică „Amin.” (Adunarea răspunde: „Amin.”) A fost corectă? Atunci, în aceste zile de pe urmă noi avem descoperirea mesajului Domnului Dumnezeu care să aducă împreună Mireasa Lui. Nu a fost făgăduit nici unei alte epoci. A fost făgăduit numai acestei epoci.

Maleahi 4:5 și 6, Luca 17:30, Ioan 14:12, Ioel 2:38, sunt făgăduințe la fel cu cele prin care Ioan Botezătorul s-a identificat pe sine cu Scriptura. Isus S-a identificat și El cu Scriptura. Și ce au zis ei? „La o parte cu o astfel de persoană, El are drac. Ioan este un om sălbatic.” Biserica nu a fost în stare să primească făgăduința. Acesta este modelul, dar nici biserica de azi nu o va primi.

Dar pe cei aleși Dumnezeu îi cheamă și ei știu aceasta. Așa este chemată Mireasa curată a Cuvântul de azi, Biserica ultimelor zile, Aleasa Doamnă a Domnului Isus Hristos, Cuvântul. Isus este Cuvântul... câți cred aceasta? În ordine, atunci Mireasa este întotdeauna o parte din Mire. Așadar, Mireasa nu va fi niciodată o denotațiune. Ea va trebui să fie Cuvântul manifestat pentru a fi Mireasa lui Hristos. El a făgăduit că o va face și El a spus și cum o va face.

El niciodată nu a părăsit felul Lui de a lucra. El întotdeauna a făcut-o printr-un model. El întotdeauna o va face printr-un model. El face aceasta din nou, chemându-Și afară Mireasa Lui curată în zilele din urmă - Rebeca cea frumoasă așteptând pe Isaacul ei. Ce timp minunat!

Aceasta ne aduce în față două Cărți care vi se vor părea tainice atunci când veți citi cartea celor șapte epoci ale Bisericii. Una zice că numele voastre sunt scrise în ea și niciodată nu vor mai fi șterse de acolo, iar cealaltă zice că pot fi șterse numele din Cartea Vieții. Aceasta este arătată foarte clar aici. (Mă voi opri poate câteva minute la câteva notițe pe care le am aici pentru a sublinia aceste lucruri înainte să încheiem.)

Viața este un lucru sfânt pentru Dumnezeu și este înregistrată într-o Carte. Dumnezeu este Autorul Vieții. Credeți? Viața noastră

firească pe care o avem aici, este doar o perversiune. Ar fi trebuit să fie de la început adevărata viață. Dar ea a fost perversită prin nașterea firească.

Prima voastră viață a venit printr-o naștere firească. Un act firesc, al unor ființe umane firești. Bărbatul și femeia s-au unit într-o legătură sexuală care v-a adus prima voastră viață și această viață este unită cu păcatul și cu moartea.

Cum puteți voi să nu vedeți sămânța șarpelui, când voi vedeți că femeia a fost creată ca un produs secundar? Nici o altă femeie nu putea fi amăgită ca ea... Dumnezeu a știut... dacă El nu știa sfârșitul de la început, atunci El nu era Dumnezeu. El nu poate fi infinit, fără să fie atotștiutor, omniprezent, fără să știe toate lucrurile. Și pentru că El știe toate lucrurile, El a trebuit să facă și femeia. Bărbatul nu avea soție. Bărbatul și femeia erau împreună. El a avut și duhul masculin și cel feminin în el însuși. El a trebuit să fie separat și să dea naștere unui produs secundar, după ce fusese făcută întreaga creație. Nici o femeie creată de Dumnezeu în creația originală nu poate face un lucru ca acesta, dar ea a fost făcută în așa fel pentru a comite acel fapt. El a știut că ea o va face. Dacă El nu ar fi știut, El nu ar fi fost Dumnezeu.

Vedeți voi, atributele care sunt în Dumnezeu trebuiau să fie manifestate. El trebuia să fie un Salvator și să facă totul desăvârșit astfel încât nimic să nu fie pierdut. O, nu fiți copii! Fiți bărbați și femei! Noi suntem la capătul drumului.

Observați. Aici era natura umană unită cu moartea. Primul vostru bărbat care a stăpânit peste voi a fost firea voastră, printr-o naștere firească. După natura ta, tu iubești lumea, deoarece tu ești ca lumea și ești o parte din lume. Dorințele tale erau prin natura ta să iubești lumea din care tu ești o parte. Credeți aceasta? Acesta este un lucru natural. Acesta-i motivul pentru care voi trebuie să vă nașteți din nou. Voi trebuie să vă separați de lume, trebuie să muriți față de primul vostru bărbat. Voi nu mai puteți trăi așa. Voi nu puteți zice: „Ei bine, eu voi divorța de el, îl voi mai amâna până la o nouă ocazie.” Nu, domnule, nu scrie de divorț. El trebuie să moară. Natura lumii trebuie să moară. Fiecare bucată din primul bărbat trebuie să moară. Voi trebuie să fiți reuniți cu o altă natură.

Numele primei voastre naturi a fost scris într-o Carte a Vieții și de asemenea, au fost scrise în ea toate acțiunile voastre. Tot ce voi ați făcut în acea natură a fost scris într-o carte, numită Cartea Vieții.

Voi observați în Daniel, când el a venit la Cel Îmbătrânit de zile, al cărui păr era alb ca lâna...și la care de zece mii de ori zece mii au venit să-L slujească: este Mireasa. Și apoi cărțile s-au deschis și o altă carte s-a deschis, care era Cartea Vieții. Vedeți, sfinții deja sunt acolo, Biserica Mireasă. O altă carte s-a deschis care era Cartea Vieții.

Dar voi ați fost separați de această unire prin moarte spirituală, separați de dorințele voastre naturale de a vă taia părul, de a purta pantaloni scurți, de a vă fărda fața; de dorințele voastre firești de a fi intelectual, de a fi mai deștept decât celălalt... Aceasta a vrut și Eva. Acesta este lucrul pe care l-a vrut ea.

Voi ziceți: „Tu predicator micuț, tu stai acolo sus și-mi spui mie... eu am un doctorat în filozofie și în teologie.” Dar cu fiecare titlu obținut vă îndepărtați și mai mult de Dumnezeu.

Vedeți, aceasta a luat și Eva. Ea a fost însărcinată cu acel fel de sămânță. Așa este și biserica de astăzi, prin școlile biblice și intelectualii ei și astfel fiecare este în dezacord cu celălalt. Este doar o mare încurcătură, exact așa cum a zis Biblia: Babilonul religios.

Mireasa își cunoaște poziția ei. Ca număr, ea este foarte mică. Nu vor fi mulți salvați, vor fi doar câțiva, foarte, foarte puțini. Voi ziceți: „Bine dar ei au zis că vor fi mii.” Da, dar ei vor fi din cei două mii de ani, cei care au venit afară din fiecare epocă. În epoca lui Luther un grup mic; după ce ei au murit, cei rămași s-au organizat. A venit Wesley, apoi penticostalii și așa mai departe cu toate acele mici ramuri ale baptilștilor, presbiterienilor, metodiștilor, nazarinenilor, pelerinii sfințeniei și așa mai departe, dar toate acestea au căzut, ca frunzele. Dar amintiți-vă, când viața s-a dus sus și bobul a început să se coacă, – voi ați văzut că înainte ca bobul să se coacă, tot ce era până la pleavă trebuia să moară. Aleluia! Puteți vedea unde suntem noi? Viața este din nou în bob. Ce este aceasta? La fel ca Bobul care a fost pus în pământ, este același Isus în forma Miresei: aceeași putere, aceeași Biserică, același lucru, același Cuvânt, care a trecut prin toate epocile, a venit afară și a ajuns acum la capăt; toată acea viață care a trecut prin toate

epocile a ridicat oamenii ei și acum se formează într-un Trup pentru Răpire. (Vom vorbi despre aceasta altă dată).

Voi sunteți separați de prima voastră unire prin moarte spirituală. Acum, voi sunteți născuți din nou sau recăsătoriți prin noua unire spirituală, nu cu viața voastră firească a lucrurilor din lume, ci cu viața veșnică. Germenul care era în voi la început, v-a găsit.

Vechea voastră carte s-a dus odată cu vechea voastră unire și numele vostru din vechea voastră carte a fost transferat. Acum voi ziceți: „Vrei tu să-mi spui, că vechea mea carte...” Dumnezeu a pus-o în marea uitării și voi stați desăvârșiți înaintea lui Dumnezeu. Acum numele vostru este în noua Carte, nu în Cartea Vieții, ci în Cartea Vieții Mielului. Mielul v-a răscumpărat, nu vechea voastră carte, a unirii naturale, ci voi sunteți Mireasă Lui. Aleluia! Viața voastră nouă este în Cartea Vieții Mielului. Voi aveți certificatul de căsătorie (Aleluia!), acolo unde adevăratul vostru germen veșnic de la început a prins rădăcini.

Acum voi sunteți nu doar iertați, voi sunteți și neprihăniți. Slavă Domnului! Neprihăniți. În Romani 5:11 scrie: „*Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință...*” Priviți acest Cuvânt, el nu înseamnă „a fi iertat“, el înseamnă „a fi neprihănit“. Aceasta nu înseamnă că voi sunteți iertați. De exemplu, voi auziți că eu m-am îmbătat, că am făcut niște lucruri rele și voi veniți și-mi spuneți mie. Apoi aflați că totuși eu nu am făcut aceasta. Atunci voi veniți și-mi spuneți: „Frate Branham, eu te iert.” Mă ierți? Dar în primul rând eu nu am făcut acel lucru. Înțelegeți? Dacă eu am făcut-o, eu sunt vinovat. Dar voi m-ați putea ierta și eu nu aș mai fi vinovat. Dar, totuși, eu nu sunt neprihănit, deoarece eu în realitate am făcut acel lucru. Dar cuvântul „neprihănit“ înseamnă că eu nu aș fi făcut niciodată aceasta. Amin. Aceasta nu-mi mai este ținută în seamă. Cum se face aceasta?

Cartea voastră cea veche a fost aruncată de Dumnezeu în marea uitării, vechea căsătorie este desfăcută, este moartă și El nici nu-și mai aduce aminte de ea. Amin. Voi sunteți neprihăniți, ca și cum nu ați făcut niciodată ceva. Vechea voastră unire este aruncată de Dumnezeu în marea uitării. De la început voi nu ați fost căsătoriți cu aceasta. El, Mirele vostru, a purtat El însuși rușinea voastră, pentru voi și în locul

vostru. El a luat locul vostru, pentru că voi ați fost hotărâți înainte de întemeierea lumii pentru El, pentru a fi Mireasa Lui. Biblia spune aceasta. Voi sunteți sămânța aleasă dinainte.

Cum ați ajuns voi să faceți aceasta? Voi ați fost amăgiți prin prima voastră căsătorie, prin strămoșa voastră, adultera Eva. Aceasta nu este greșeala voastră proprie. Prin naștere firească, voi ați venit după Eva, care a preacurvit. Acesta-i motivul pentru care voi ați fost născuți în curvie. Voi sunteți păcătoși de la început. Voi ați fost amăgiți. Aceasta nu este vina voastră. Voi niciodată nu ați făcut aceasta deoarece acel mic germen care era în voi trebuia să fie în voi înainte de întemeierea lumii. Dumnezeu a pus numele vostru în Cartea Vieții Mielului.

La fel ca în povestea mea despre vulturaș, pe care toți ați auzit-o. Un fermier bătrân a pus o cloșcă. El nu avea destule ouă să pună sub cloșcă și a găsit un ou de vultur pe care l-a pus sub ea. Când vulturul s-a născut, acesta era puiul cu cea mai ciudată arătare pe care acei pui au văzut-o vreodată. Micuțul vultur se plimba pe acolo. Găina mergea, „Cot, cot, cot, cotcodac.” Vulturașul a zis: „Eu nu știu ce vrea să spună, dar eu o urmez, este mama mea.” Și el s-a dus în curte și a început să scurme în mormanul de gunoi, a venit și ea „Cotcodac, cotcodac, aceasta este bună. Voi aparțineți de curtea noastră.” Dar vulturașul nu putea mânca acea mizerie. El s-a dus cu puii, deoarece el nu știa mai mult, el nu știa să facă altceva. Cloșca s-a dus afară și făcea una și alta, iar micuțul vulturaș a trebuit să îndure, el nu știa să facă altceva. El i-a văzut pe toți puii făcând la fel, dar era ceva diferit și lui nu-i plăcea ce face.

Așa că, într-o zi, mama lui care a știut că a depus două ouă, a început să caute celălalt ou. A zburat de jur împrejur, cercetând, ca marele Duh Sfânt și într-o zi ea a zburat și peste curte, peste acea denominațiune. Ea a privit în jos, l-a văzut pe micuțul ei și l-a strigat. Acel glas a avut ecou înlăuntrul lui. „O, acesta sună corect.” O, permiteți unei semințe alese dinainte de Dumnezeu să audă Cuvântul lui Dumnezeu – pentru el va fi muzica cea mai bună. El a știut că acesta-i adevărul. El oricum era obosit de acea hrană denominațională. „Alătură-te nouă, vino și mergi cu noi. Noi avem o petrecere socială. Noi avem aceasta, noi avem...” Dar aceasta nu suna bine pentru micuțul vulturaș.

Mama i-a zis: „Fiule, tu nu aparții de acel grup. Tu îmi aparții mie, tu ești al meu.”

El a zis: „Mamă, aceasta sună bine. Cum să ies afară de aici?” „Fă doar o săritură și eu te voi prinde. Aceasta-i tot ce trebuie să faci.” Cuvântul uns al lui Dumnezeu va fi adevărat înaintea oricărui om care s-a născut ca să fie un fiu al lui Dumnezeu, având în el sămânța hotărâtă mai dinainte pentru această oră. El va vedea Mesajul lui Dumnezeu de azi, la fel de sigur cum este un Dumnezeu în cer.

Martin Luther a văzut aceasta pentru timpul său, Wesley pentru al său; penticostalii au văzut aceasta pentru timpul lor. Cum este cu tine? Ei s-au dus în denomițiuni. Aici este Cuvântul care condamnă aceasta, spunându-ne ceea ce trebuie să avem noi astăzi. Exact Maleahi 4 și toate celelalte făgăduințe pentru această oră. Ce vedeți voi? La ce vă uitați? Amin.

Noi suntem în acest timp. Vulturul original este aici. „*Oile Mele cunosc Glasul Meu. Ele nu vor urma un străin.*” Ei bine, aceasta a fost pusă în voi prin alegerea dinainte. Voi ați fost aleși dinainte pentru a fi un fiu al lui Dumnezeu și ați fost în Dumnezeu înainte de întemeierea lumii. Voi sunteți doar manifestați în această zi pentru slava și onoarea Lui. Cum puteți face aceasta fără a onora Cuvântul Lui și fără a sta alături de fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu? Da, domnule, voi sunteți o parte din acel Cuvânt prin alegerea voastră dinainte, deoarece Dumnezeu este Cuvântul. Credeți voi aceasta? Ei bine, atunci El întotdeauna a fost Cuvântul...La început era Cuvântul și dacă Cuvântul era Dumnezeu, atunci voi erați în Dumnezeu. Cuvântul, partea pe care voi trebuie să o împliniți, era în Dumnezeu înainte de întemeierea lumii. El v-a văzut, El v-a cunoscut, El v-a ales dinainte pentru aceasta și eu vă spun: la fel cum acel vultur a recunoscut acel glas, la fel un creștin născut din nou în mod real va recunoaște Glasul lui Dumnezeu vorbind prin Cuvântul Lui, pe care el Îl vede uns și adevărat.

Vedeți, el s-a uitat în sus. El nu a mai văzut bătrâna cloșcă cotcodăcind: „Înscrie-te la noi și mergi aici și fă asta și mergi acolo și fă cealaltă.” El a văzut o Ființă așa cum vroia el să fie, să zboare prin aer, să strige liber în înălțime, cu toți vulturii, deasupra tuturor lucrurilor pământești. Aleluia! El vroia să fie așa, deoarece în el era dorința să fie așa.

Un om care este născut din Dumnezeu, un fiu al lui Dumnezeu, trebuie să aibe natura lui Dumnezeu. El trebuie să fie ca Dumnezeu. El este o parte a Cuvântului lui Dumnezeu. În aceste zile din urmă, Mireasa Lui se formează prin aceeași putere care era în El la început. Această putere trece prin toate aceste organizații și vine afară pentru Mireasa Lui. Nu poate fi nimic altceva decât aceasta.

Acei Iudei ar fi trebuit să-L recunoască în vremea lor atunci când El s-a manifestat înaintea lor în felul în care prorocul spusese că va fi. El a zis: „*Cercetați Scripturile, căci în ele voi credeți că aveți viața veșnică, dar ele mărturisesc despre Mine. Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă totuși voi nu Mă puteți crede, credeți măcar lucrările pe care Eu le-am făcut.*” Dar ei au zis: „Părinții noștri au mâncat mană în pustie patruzeci de ani. Noi știm unde suntem.” Dar El a zis: „Și ei toți sunt morți.” Adică separați pentru veșnicie. Ei au murit toți. Doar doi au ieșit afară din două milioane. Aceasta înseamnă unul dintr-un milion.

La o injectare a spermei de la mascul, există de obicei un singur ou fertil în femelă. Ați văzut vreodată o însămânțare la vite? Observați, acolo vin un milion de germenii și când sunt eliminați, ca să vină în pântece, ei vin prin tub în pântece și întâlnesc un singur ou fertil. Unul dintr-un milion de germenii va fertiliza. Toți cei un milion de germenii sunt vii. Voi puteți vedea acești germenii de viței, zbătându-se încolo și-ncolo acolo, dar nu ocupă mai mult loc decât un vârf de băț de chibrit. Demos și cei ce sunt împreună cu el mă ascultă în seara aceasta și el își amintește când m-a luat și mi-a arătat cum funcționează tubul de testare. El a pus doar atât cât puteți voi pune pe vârful unui chibrit și acolo erau mii de vițeluși și tăurași, dar numai unul din ei putea să trăiască și el va fi un taur matur. Observați voi cum doar unul va ieși afară dintre toți aceștia care au mers să germineze. Un germen va veni dintre ceilalți germenii și se va uni cu oul. Restul mor. Deși sunt vii, ei mor. Cineva a făcut acest singur ou fertil și l-a ales dinainte pe acest unul. Aceasta este alegerea dinainte, fratele meu. Da, domnule.

Dumnezeu a ales dacă acesta va fi băiat sau fată, cu părul roșu sau negru. Acestea sunt alese de Dumnezeu. Pentru mine este mai tainic decât nașterea din fecioară. Dar observați, toți ceilalți au murit. Au ieșit două milioane de oameni din Egipt, care au strigat, au cântat, au

vorbit în limbi, au strigat, au dat slavă lui Dumnezeu, au dansat în sus și-n jos pe mare și au făcut tot ceea ce și ceilalți au făcut. Însă acolo au fost doar doi care au intrat în țara făgăduită: Caleb și Iosua, doar doi. Aceasta înseamnă unul dintr-un milion. Și în nașterea naturală este doar unul dintr-un milion. Toți au avut aceleași binecuvântări. O, voi penticostalilor, eu sper că voi să nu vă treziți prea târziu. Unul dintr-un milion. Să presupunem că sunt cinci sute de milioane de așa numiți creștini în lume astăzi. Dacă Isus ar veni, vor fi doar cinci sute care să mergă cu El, dacă această statistică se dovedește a fi adevărată. Nu sunt mai mulți decât aceia care dispar în fiecare zi în toată lumea. Ei nu vor ști nimic despre răpire.

„De ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?” au zis ei lui Isus. El a zis: „Ilie a venit deja și ei nu au știut aceasta.” Vedeți? El a făcut exact ce au zis Scripturile că trebuia să facă, dar ei nu l-au recunoscut, deși ei au fost toți în biserică și au pretins că sunt vii. Dar eu vă spun că un creștin adevărat, născut din nou, un slujitor adevărat al lui Dumnezeu, va auzi Cuvântul lui Dumnezeu și va ieși afară din orice denominațiune, la pământul fertil al Cuvântului, acel pat germinativ. El va face aceasta. Eu nu știu cum o va face el, dar Dumnezeu a hotărât ca el să facă așa.

Voi ați fost amăgiți de la început prin prima voastră căsătorie. Acum, voi știți cât de adevărat este acest lucru. Dar așa cum am vorbit despre acel vulturaș, la fel sămânța aleasă dinainte când aude Glasul Mirelui se duce la El, la Unsul, la Cuvântul lui Dumnezeu confirmat pentru ultimele zile.

Noe era Cuvântul confirmat pentru ziua lui. Credeți? Ei bine, mesajul lui nu ar mai fi valabil astăzi. Moise era Cuvântul confirmat pentru epoca lui. Credeți? Nici acesta nu mai este valabil acum. Ioan era Cuvântul confirmat. Credeți? Acesta nu a mai fost valabil în zilele lui Isus. Cu siguranța, nu. Nu, legea și prorocii au ținut până la Ioan, de atunci Împărăția Cerurilor se ia cu năvală.

Apostolii, au făcut cunoscută Biblia.. apoi vine Luther cu reforma. Cuvintele pe care le-a spus în biserica lui nu mai lucrează astăzi. Nici ale lui Wesley și nici ale penticostalilor nu mai lucrează. Ele au lucrat în zilele lor, dar aceasta este o altă zi. Aceasta este ziua deschiderii celor șapte pecetei. Eu știu că sună ciudat pentru voi, dar

Dumnezeu a adevărit-o așa de desăvârșit, încât nu există nici o îndoială în legătură cu aceasta, ea este dovedită în mod desăvârșit. Eu nu spun aceasta doar în biserica locală de aici, eu o spun tuturor oamenilor din țară. Voi puteți face ce doriți cu aceste lucruri.

Cuvântul Uns de azi, din care voi sunteți o parte prin alegere dinainte. Când voi îl auziți, voi știți imediat că voi sunteți un vultur. Voi de asemenea vă dați seama că de la început nu ați fost un pui denominațional. Voi ați știut că a fost ceva greșit acolo. Ceva era greșit. Voi știți că ați fost prinși în această capcană la început.

El, Mirele, a luat rușinea voastră și a aruncat-o în marea uitării spălând-o cu apa Cuvântului și a Sângelui Vieții. Biblia o spune. Primul vostru bărbat cu care ați fost căsătoriți a fost lumea. Mirele Uns, care v-a ales mai dinainte, v-a curățat prin spălarea cu apa bisericii? Aceasta nu sună corect, nu? Voi puteți afla aceasta într-un almanah, dar nu în Biblia lui Dumnezeu. Prin spălarea cu apa Cuvântului, prin Cuvântul Vieții. Înțelegeți? Voi sunteți complet neprihăniți ca și cum niciodată nu ați fi făcut aceasta.

Acesta este mesajul meu către biserică. Voi stați pe Cuvântul lui Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu, cu fiecare Amin, cu fiecare iotă, cu fiecare titlu. Unde stați voi? Eu încerc să vă spun: „Îndepărtați-vă de pleavă și veniți afară în grâu unde puteți ajunge la coacere în prezența soarelui. Eu aud venirea combinei. Voi sunteți complet neprihăniți, ca și cum voi niciodată nu ați fi făcut aceasta în prima voastră viață.” Aleluia!

Vorbesc despre o „Recunoștință“. Eu mă simt foarte bine. Eu sunt mai mulțumitor pentru aceasta decât pentru orice altceva. Voi sunteți desăvârșiți, curați, Mireasa fără păcat a Fiului Dumnezeului Celui Viu. Fiecare femeie și bărbat născut din Duhul lui Dumnezeu, care este spălat în Sângele lui Isus Hristos și crede fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, stă înaintea Lui ca și cum nu ar fi păcătuit niciodată în prima lui viață. Voi sunteți desăvârșiți prin Sângele lui Isus Hristos.

Dacă eu ar trebui să mor în această dimineață și un alt om ar lua locul meu, eu nu aș mai muri pentru acel păcat. Cineva mi-a luat locul. Și Isus, Cuvântul, a luat locul meu. El, Cuvântul, a devenit ca mine, pentru ca eu un păcătos să pot deveni ca El, Cuvântul. Lasați-mă să mă țin cu adevărat de acesta și nu de Biserică. De Cuvânt. Amin.

O, acea unire spirituală a lui Hristos cu Biserica Lui are loc acum, când Cuvântul devine Trup, iar Trupul devine Cuvânt manifestat, confirmat, așa cum a spus Biblia că se va întâmpla în această zi. Și aceasta se întâmplă zi de zi. Lucrurile care au loc se acumulează așa de repede, afară în aceste pustiuri, încât eu nu mai pot ține pasul cu ele. Noi suntem aproape de venirea lui Isus și vom fi uniți cu Biserica Lui, unde Cuvântul devine Trup.

Chemarea Duhului Sfânt caută inimi... Voi sunteți desăvârșiți. Voi nu ați păcătuit, niciodată. Dumnezeu nici măcar nu-și mai amintește... acestea sunt în marea uitării. Voi niciodată nu ați făcut-o. Voi ați fost acuzați de aceasta de către acuzator. Dar cu adevărat, de la început voi ați fost aleși mai dinainte să fiți un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu. Voi stați acolo spălați și vechea voastră carte de divorț este pusă deoparte, este moartă, scoasă din existență, scoasă chiar din mintea lui Dumnezeu.

Voi sunteți Mireasa curată a lui Hristos, spălați în Sângele lui Hristos, prețioși, cinstiți, nevinovați. Fiul lui Dumnezeu, are o MIREASĂ-CUVÂNT-MANIFESTATĂ-DESĂVÂRȘITĂ, pe care El a spălat-o cu apa propriului Său Sânge, care a devenit Trup și s-a manifestat astfel ca El să vă poată lua pe voi, care ați fost aleși dinainte de întemeierea lumii, să stați la pieptul Tatălui așa cum a stat și El.

El a fost marea calitate a lui Dumnezeu numită Dragoste. Indiferent cine ați fi, voi sunteți slujitorii lui Dumnezeu și faceți ce vrea Dumnezeu, indiferent unde vă aflați. Dumnezeu a așezat în Biserică apostoli, proroci, învățători, păstori. El i-a așezat prin autoritatea propriei Sale alegeri dinainte. De la început voi ați fost acolo. Prima voastră căsătorie a fost anulată. Voi niciodată nu ați putea anula prima căsătorie, deoarece este doar Unul care o poate face și Acela este Dumnezeu Însuși care a venit jos în forma Fiului Său, Isus Hristos, ca să ia locul vostru și să vă spele cu apa Cuvântului. Cuvântul, nu denotațiunile. Cuvântul v-a spălat. Dar dacă nu stați în apa Cuvântului, cum veți fi spălați? Voi sunteți încă la fel de pătați cum era Eva.

„Oh, iubite Miel ce-ai fost jertfit, scumpul Tău Sânge niciodată nu-și va pierde puterea până ce toată Biserica răscumpărată a lui Dumnezeu va fi salvată pentru a nu mai păcătui niciodată.”

Ce este păcatul? Păcatul este necredința. Necredința în ce? În Cuvânt. Necredința în Dumnezeu care este Cuvântul. Curați, neamestecați (oh, Aleluia) noi mergem curând în Ceruri. Amin. Stați gata... gândiți-vă, voi ați fost spălați prin apa Cuvântului care a sângerat. Cuvântul s-a făcut trup și a sângerat pentru voi pentru ca voi să fiți spălați prin sângerea Cuvântului. Cuvântul a sângerat, viața lui Dumnezeu în Cuvântul Lui și Cuvântul a sângerat pentru voi, ca să puteți fi spălați de murdăria acestor curve, să fiți curățați și sfințiți, prin spălarea în apa Cuvântului care face ca mintea și inima voastră să se odihnească în Dumnezeu și în Cuvântul Lui.

Cum știți voi că acesta este adevărul? Dumnezeu vine jos și confirmă acest lucru. Voi ziceți: „Ei bine, eu nu am crezut că așa este.” Nici ei nu au crezut în felul adus de Isus, dar Dumnezeu a dovedit totul. Ei nu au crezut în felul lui Noe. Ei nu au crezut în felul lui Moise. Ei au vrut să ia cuvântul lui Balaam pentru ei. “Noi suntem la fel, așa că haideți să ne unim.” Dar Biblia zice: „Separați-vă de necredință!” Aleluia!

Vedeți, voi nu sunteți numai curățiți, dar voi veți merge la nunta din cer, purtând inelul pe care voi nu l-ați meritat. Dumnezeu Însuși l-a făcut. El v-a cunoscut înainte de întemeierea lumii, astfel că acolo El v-a pus inelul de nuntă: a pus numele vostru în Carte. Ce Recunoștință! Aleluia! Laudă Domnului nostru!

Acum, în încheiere, eu pot să vă spun: cu toții știm că Biserica penticostală modernă, în starea ei de acum și toate denominațiunile sunt împreună... eu le pun pe toate la un loc deoarece așa sunt. Vă amintiți, El urmează să adune mai întâi buruienile, apoi le va arde. El ia toată pleava grâului și o arde întâi, apoi vine El și Își ia grâul Lui și-l duce acasă. Ele toate se adună în mănunchiuri: un mănunchi metodist, baptist, penticostal; și toate merg în Consiliul Ecumenic. Așa este. Ele toate vor fi arse. Înțelegeți?

Noi toți știm că biserica modernă în situația și în starea ei prezentă nu este în stare să încheie marea însărcinare pe care Dumnezeu a dat-o Bisericii Lui pentru această zi. Cât de mulți penticostali pot zice: „Amin” la aceasta? [Adunarea răspunde: „Amin.”]. Așa este.

Noi suntem unitarieni, duotarieni, trinitarieni, aceasta, aceea, cealaltă, zarvă, lupte. Unul este așa și altul este altfel și tuturor le este

frică să se supună testului Cuvântului. Voi puteți să le spuneți despre aceasta, ei zic: „Eu nu pot crede aceasta. Mie nu-mi pasă ce face el.” Vedeți? Aceasta arată ce mamă și ce tată aveți voi. Tu poți fi declarat un presbiter într-o zi. Tu poți fi aceasta, aceea sau cealaltă. Dar cel mai bine ar fi să fii un fiu al lui Dumnezeu.

Acum, voi știți că biserica nu poate... Biserica penticostală în nici un caz nu poate purta Mesajul ultimei zile în starea ei actuală. Cum să poată? Ea nici măcar nu poate fi de acord asupra unui cuvânt sau două din Biblie. Cum o va putea face ea? Ea nu o poate face. Astfel, vedeți voi, denominațiunile sunt excluse. Va fi un popor ales, care este ales pentru a crede. Înțelegeți?

Acum, notați-vă. Fiecare din noi știe că întregul șir de denominațiuni, penticostali și toți ceilalți, sunt morți. Aceasta este numai pentru creștinii născuți din nou din acest mesaj. Înțelegeți? Primul vostru bărbat este mort. Voi știți că el este mort. Dumnezeu l-a lăsat să moară. S-a sfârșit. Toată intelectualitatea ei științifică, educațională, toate căile ei științifice din așa numitele școli biblice și toate lucrurile ei au pierit. Ce s-a întâmplat? S-au separat. Unitarienii aici, trinitarienii aici, duotarienii aici și s-a produs o atât de mare încurcătură în care ei se numesc toți „penticostali”.

Eu m-am dus la un bărbat tânăr (el ascultă chiar acum) și la o femeie tânără. Ea aparține de o anumită biserică și din această cauză ei s-au separat. Eu am zis: „Care-i problema?”

Ea a zis: „Ei bine, noi avem credințe diferite.”

Eu am zis: „Oh, îmi pare rău, tu ești catolică?”

Ea a zis: „Nu.” Ea mi-a spus biserica denominațională de care aparținea, una penticostală.

Eu am zis: „Tu ce ești?” Și el era penticostal, dar aparținea de o altă denominațiune.

Voi știți că biserica romano-catolică a început la Rusalii? Câți știu acest adevăr? Ei i-a trebuit două mii de ani pentru a ajunge unde este acum. Acum ei nu mai au nimic din Scriptură. Nimic. Și penticostalii, vor ajunge peste douăzeci de ani mai rău decât sunt acum, dacă ei continuă să meargă în felul în care merg acum. Desigur. Vedeți? Ce este aceasta? Priviți cine este mama și tatăl lor; își lasă femeile lor

să-și taie părul. Ele pot face aproape tot ce vor să facă, atâta vreme cât ele aparțin de biserica lor. Aceasta-i tot ce trebuie ele să facă.

O, nu-i de mirare, că mânia lui Dumnezeu s-a acumulat. Dumnezeu a pus aceasta drept înaintea ochilor voștri, dar voi vă închideți ochii și nu vreți să priviți la ea. Vă închideți inima când vedeți Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu din aceste șapte peceti care a fost confirmat a fi adevăr în ceruri și pe pământ printre neamuri, prin mari semne și minuni petrecute așa cum a făgăduit El că se vor întâmpla. Apoi voi vă îngrădiți și ziceți: „Eu nu știu. Eu nu pot face nimic, eu...” Vedeți? O, Doamne. Ei sunt morți și nu știu. Voi sunteți morți în păcate și fărâdelegi. O, Doamne!

Noi toți știm că biserica aflată în această stare nu va putea încheia această ultimă zi. Cum poate ea să împlinească Maleahi 4? Cum poate ea să facă aceasta? Ea nici măcar nu crede acest lucru. Cum poate ea să creadă – să aducă Luca 17:30? Cum poate ea să aducă celelalte texte din Scriptură care au fost făgăduite pentru aceste ultime zile? Ea nu o poate face, deoarece ea le neagă. *„Așa cum a fost în zilele lui Lot, tot așa va fi la venirea Fiului omului.”*

Priviți la situația în care era Sodoma și priviți la starea bisericii de azi. Priviți ce i s-a întâmplat lui Avraam, cel ales. Priviți ce i s-a întâmplat lui Lot și celor din Sodoma. Priviți la Billy Graham și Oral Roberts și la toți cei din denominațiuni. Priviți la Biserica aleasă a lui Avraam care a fost scoasă afară. Priviți ce fel de semn era Domnul Însuși ca Dumnezeu întrupat, când a stat înaintea lor.

Voi ziceți: „Acela era un Înger.” Biblia a zis că Acela era Dumnezeu. Domnul Dumnezeu, Elohim stătea acolo în trup uman spunând că El va unge atât de puternic Biserica Lui în zilele din urmă, încât Dumnezeu va lucra din nou în trup omenesc. *„Așa cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi la venirea Fiului omului.”* Același lucru. Voi puteți vedea aceasta în Scriptură. Citiți – „...cercetați Scripturile căci voi credeți că în ele aveți viața veșnică și ele sunt acelea care mărturisesc despre Mine.”

Deci noi știm ca ele sunt moarte. Dumnezeu le lasă să moară în propriile lor păreri științifice, egoiste, prin programele lor educaționale. Dacă ați fi vrut să trimiteți un băiat la o școală biblică pe vremea fratelui Lyle și alți care au predicat aici, ei v-ar fi dat afară din biserică.

Dar acum acesta este cel mai mare lucru. „Fiul meu este la școala biblică.” El își sapă singur groapa.

Credeți voi că ei pot primi aceasta astăzi? Voi credeți că eu încerc să sprijin ignoranța? Eu nu încerc acest lucru. Eu vă spun ce este diferit în aceasta epocă intelectuală în care trăim, când biserica a fost însărcinată cu știință și cu toate acele așa numite închipuiri. Voi nu trebuie să vi-L închipuiți pe Dumnezeu. Ei bine și acei preoții și L-au închipuit pe Dumnezeu într-un mod perfect. Ei au știut cum urma să vină Mesia. Dar El a venit așa de diferit de ceea ce și-au închipuit ei. Venirea Lui nu a fost științifică. „Cum poate acest Om, care este un copil nelegitim... la ce școală a fost El? De unde are educația? De unde are El această învățătură? Și Tu vrei să ne înveți pe noi? Tu care ești născut în curvie.” Vedeți? O, pentru Numele lui Dumnezeu.

Vedeți că același lucru se repetă? Toți au religiile lor științifice în conformitate cu ceea ce zic școlile lor biblice. Așa vor ei. Așa trebuie să fie? Dumnezeu își bate joc de ei de fiecare dată. El întotdeauna vine în alt fel. Așa s-a întâmplat în timpul lui Noe. Așa s-a întâmplat în timpul lui Moise, în timpul lui Ioan, în timpul Domnului, în timpul ucenicilor, în timpul lui Luther, în timpul lui Wesley, în timpul penticostalilor. Și la fel a făcut El acum. El nu-și schimbă modelul. Întotdeauna El vine la fel. Numai reformatorii prin cele șase epoci până la cea de-a șaptea din Apocalipsa 10, au zis că în acel ceas se va schimba și s-a schimbat.

Acum, noi încheiem spunând: pot ei duce la îndeplinire marea însărcinare? Cum ar putea? Noi știm că ei sunt morți. Dumnezeu i-a lăsat să moară în această epocă științifică... Deci ce mai putea El face? El a deschis cele șapte peceti, pentru Mireasa Lui nenedenominațională. Cum poate o denominațiune să accepte aceste șapte peceti când ele sunt total contrare ei? “Sămânța șarpelui” și toate celelalte lucruri, întreaga plinătate a celor șapte taine este contrară cu ce au învățat, deoarece ei iau totul din școala lor biblică. Când cele șapte peceti ale lui Dumnezeu, s-au deschis pe munte... Dumnezeule, lasă-mă să mor chiar acum la acest amvon dacă acesta nu este adevărul. Eu v-am spus cu un an și șase luni înainte ca să se întâmple, când El mi-a spus să merg în deșertul Arizonei, să văd ce se va întâmpla. Sunt aici în seara aceasta oameni care au fost prezenți acolo, când cei șapte îngeri au venit jos... chiar

revista „Life” a scris articole despre aceasta. A fost văzut chiar și de observatorul astronomic și pretutindeni... iar acum ei nici măcar nu știu despre ce este vorba. Și totul a fost spus, chiar și despre distrugerea Californiei, care urmează în curând și toate celelalte lucruri. Le-am spus câte zile vor trece până la acel mare cutremur din Alaska și că acela va fi începutul semnului timpului ce va urma. Și a fost cuvânt cu cuvânt ce-a zis Domnul și niciodată nu a dat greș. Voi nu L-ați văzut greșind niciodată. Și nici nu poate greși, deoarece este Cuvântul lui Dumnezeu și cerurile și pământul vor trece, dar acesta nu poate greși. Așa este.

Dumnezeu a trebuit să deschidă cele șapte peceti, nu într-o denominațiune - eu întotdeauna am fost împotriva lor - ci afară din denominațiuni, ca El să-și poată lua Mireasa Lui, nu o mireasă denominațională. El nu poate să facă aceasta, este împotriva propriului lui Cuvânt. El a deschis cele șapte peceti și ele descoperă aceste lucruri care au fost ascunse de la întemeierea lumii pentru a putea fi descoperite în zilele din urmă fiilor lui Dumnezeu. Acestea sunt aduse acum înaintea poporului ca ei să le vadă. Această Mireasă nendenominațională le va vedea.

O, Doamne, acolo sunt cele două Cărți. Una din ele este Cartea Vieții Mielului. Numele vostru a fost ales dinainte să fie scris acolo. El nu mai poate fi șters, voi nu-l mai puteți pune laoparte deoarece a fost ales dinainte să fie acolo. Dar din Cartea obișnuită a Vieții voi îl puteți șterge oricând. Vedeți? Dacă voi nu vă pocăiți el va fi șters oricum, deoarece voi urmează să stați la judecată. Mireasa nu va fi judecată. Ea va fi răpită.

Ascultați. Ce vă spun acum, se aude în întreaga țară. Pe o rază de 3200 de km pe continentul Nord American sunt mii și mii de oameni care ne ascultă chiar acum. Acesta este mesajul meu către Biserică. Voi sunteți uniți într-o unitate duhovnicească prin Cuvânt, căci voi sunteți morți față de bătrânul soț și voi sunteți născuți din nou. Nu încercați să-l mai dezgropați. El este mort. Voi sunteți un creștin născut din nou, prin acel mic germene care este ales dinainte pentru voi: acela este Cuvântul care vine la Cuvânt, la Cuvânt, până ce Mireasa ajunge la înălțimea staturii depline a lui Hristos. Așa este! Astfel El poate veni să-Și ia Mireasa Lui.

Acum, noi ne pregătim pentru un singur lucru și acesta este venirea Domnului. Acolo-i numele vostru, în Cartea Vieții. Cartea Vieții este Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece Cuvântul este Dumnezeu și Dumnezeu este singurul care este Viață. Astfel, numele vostru era reprezentat în Biblie, înainte ca Biblia să devină Cuvântul scris. Și dacă voi sunteți aici și faceți ce scrie, nu va fi aceasta confirmarea celui Cuvânt? Nu va fi confirmată biserica? Maleahi 4 și toate celelalte Scripturi, nu se vor confirma perfect și nu vor arăta ele că aceasta este ceea ce este scris?

Când Isus a venit, El a zis: „Dacă Eu nu fac lucrările care sunt făgăduite despre Mine, să nu Mă credeți.” De care dintre grupări a aparținut El? El a zis: „Voi sunteți de la tatăl vostru, diavolul și voi faceți lucrările lui.” Vedeți? Biserica este în zilele din urmă. Acesta-i mesajul meu de „Ziua Recunoștinței” către voi.

Acum, înainte de încheiere: odată eram sus, la Glacier Național Park. Noi am auzit toată ziua că ei aveau un „ghețar de foc,” care urma să cadă noaptea aceea. Astfel oamenii au fost ocupați toată ziua pentru a termina acel lucru, deoarece ei urmau să toarne focul în acea noapte. Ei au pus un lichid... focul trebuia să cadă ca un mare ghețar de apă și arăta aproape ca un curcubeu, când a ieșit afară din acel foc, căzând din acel ghețar. De-a lungul zilei, eu, soția și copiii ne-am plimbat prin tot parcul deoarece am vrut să stăm să vedem acel foc explodând. Deci ni s-a făgăduit că vom vedea aceasta, noi voiam să fim martori la acest lucru. Ei au zis că vor mai face aceasta în sezonul de vară sau așa ceva. Eu am zis: „Ei bine, vom putea noi să o vedem?” Au zis: „Noi am făgăduit-o pentru seara aceasta. Ei sunt sus pregătind aceasta chiar acum.”

De fapt eu mă pregăteam pentru acel eveniment. Același lucru se întâmplă acum. Toate au fost pregătite pentru eveniment: o biserică este scoasă afară pentru Numelui Său, Mireasa Lui este luată afară din lume, din aceste denominațiuni, din murdăria și din toate lucrurile lumii. Evenimentul a fost pregătit. Toți stau afară și zic: „Acum, continuați să priviți spre vârful muntelui de acolo.”

Acesta-i modul în care lucrarea Lui a venit întotdeauna. Acesta-i modul în care va veni în acest timp. Acesta-i modul în care aceasta vine întotdeauna, nu printr-o denominațiune. Niciodată Dumnezeu nu a

folosit o denominațiune. Niciodată. Reformatorul merge înainte. El aduce Cuvântul Domnului și apoi când el moare, cei ce rămân zidesc o denominațiune. Aceasta-i ceea ce au făcut penticostalii și toți ceilalți. Când Dumnezeu aduce ceva nou, ei adaugă un cuvânt și apoi zidesc o biserică din acesta, fac o denominațiune și se separă între ei înșiși. Trebuie să fie în acest fel căci voi nu puteți învinge natura. Natura vine în același fel: tulpina, frunza, floarea și așa mai departe, pleava și apoi grâul.

Acum observați. Totul era pregătit. Totul a fost aprins și pregătit. Și toți stăteau afară. Aveam ochii ațintiți în sus și brațele în jurul soției mele și priveam. Și a fost ceva, deoarece noi așteptam aceasta, pentru că ne-a fost făgăduită. Amin.

A fost făgăduit în Cuvânt: „Aceasta se va împlini înainte ca să vină ziua cea mare și înfricoșătoare. Eu vă voi trimite pe proorocul Ilie, care va întoarce inimile copiilor, înapoi la părinți.” Aceasta se va împlini în zilele din urmă, „când Eu voi turna de sus Duhul Meu. **Ploaia timpurie și târzie vor veni împreună în zilele din urmă.**” Toate aceste făgăduințe au fost date în Scripturi. Noi privim în acest timp la adevărata Mireasă din toată lumea. Biserică, El va veni într-una din aceste zile! La fel de sigur cum a venit El prima dată, vine El din nou. **Pregătiți totul. Separați-vă pe voi înșivă de pleavă, stați în prezența Soarelui, tineți-vă privirea în sus și fiți în așteptare.**

Dintr-o dată, noi am auzit din vârful dealului un glas prin difuzor zicând: „Toate lucrurile sunt gata.” Atunci chiar lângă mine, un om a zis: „Lasă focul să cadă!” Și iată, de-a lungul aceluia munte, se revărsa un ghețar de foc cu o mare vâlvătaie, ca o pară. Aceasta este o priveliște de neuitat. Frate, să pregătim toate lucrurile, căci într-una din aceste zile, urmează să cadă focul. Noi urmează să mergem sus. **Acum, să pregătim totul pentru timpul când va cădea focul.**

Noi toți știm că suntem în zilele de pe urmă. Și noi suntem gata pentru venirea Domnului. Lucrul pe care trebuie să-l facem este să ne separăm pe noi înșine de orice păcat. Separați-vă pe voi înșivă de orice vă leagă de lume. Nu iubiți lumea, nici lucrurile ei. Să nu lăsați pe nici un om să vă amăgească cu vreun crez al lui. Voi să stați pe făgăduința lui Dumnezeu, pe Cuvântul lui Dumnezeu. Și acel Cuvânt, dacă este Cuvântul pentru această zi, Dumnezeu îl va confirma. Dacă El nu o

face, atunci nu este Cuvântul pentru această zi. Cuvântul care a venit în timpul penticostalilor nu va lucra în această zi. Nu, domnule, acel Cuvânt era pentru penticostali. Cuvântul de azi este pentru Mireasă, pentru plecarea acasă a Miresei. Noi avem ceva diferit. Penticostalii au avut timpul lor, dar noi suntem în epoca Miresei.

Așa cum Cuvântul lui Noe nu ar fi lucrat în zilele lui Moise, la fel legea lui Moise nu ar mai fi lucrat în timpul lui Pavel. El le-a spus: „Voi sunteți morți pentru Lege. Voi nu o mai puteți ține.”

Biserică din întreaga țara, vouă vă vorbesc în seara aceasta, dacă voi nu v-ați separat de denominațiuni, de toată murdăria și de toate lucrurile acestei lumi, care vă țin de un crez făcut de om, de porunci și alte lucruri ca acelea, atunci separați-vă și priviți în sus! Fiți gata. Focul urmează să cadă într-una din aceste zile.

Dumnezeu urmează să-l lase pe El să vină și nu vrem să pierdem aceasta. Vei fi tu gata când El va veni? Vei fi tu gata să mergi sus cu El când El va veni? Răpirea tainică a Miresei supranaturale... Din muritoare, ea va fi făcută nemuritoare, va fi schimbată într-un moment, la o clipeală de ochi. *„Noi cei vii care vom rămâne nu o vom lua înaintea celor adormiți.”*

Odată, de ziua Armistițiului când locuiam în Tucson, băiatul meu cel mic a vrut să vadă parada militară. Eu studiam, nu aveam timp să fac aceasta. De asemenea eu aveam o mulțime de chemări de la bolnavi și alte lucruri asemănătoare. Așa că el mi-a zis: „Tati, ei nu mă vor lua și pe mine, du-mă tu.” Am zis: „Bine.” Fratele Simpson (eu cred că el este aici) și băiatul lui au vrut și ei să meargă. Așa că eu i-am luat în mașină și am mers la paradă. Am stat acolo într-un colț și priveam. După un timp am auzit, de la o anumită distanță, o fanfară care se apropia. Tobeile băteau „Bum, bum, bum”. Eu am stat acolo și m-am gândit: „Ei bine, acești micuți citesc într-adevăr toate aceste cărți despre armată și lor chiar le place.” Apoi am văzut venind mai întâi vechile tancuri din primul război mondial. Apoi a urmat marele tanc din cel de-al doilea război mondial, marele tanc Sherman, care avea gura tunului crăpată. După aceea au trecut mamele care și-au pierdut un fiu sau o fiică în război. Mai târziu au venit cei doisprezece veterani care au mai rămas, din tot statul Arizona, din primul război mondial, doar doisprezece veterani. După aceea a venit o flotă, soldatul necunoscut, cu

micuțele cruci albe. Acolo erau un marinar și un soldat care stăteau de gardă. Era o mică parte din flotă... pe o parte era o bătrână mamă cu capul cărunț, care avea o stea de aur prinsă de ea, pe altă parte era o micuță soție drăgălășă care își plângea soțul ei care a murit; apoi un băiețel zdrențuros cu capul într-o parte, al cărui tată a fost și el ucis. Apoi în spatele acestora au venit altele și altele, iar apoi noua armată.

Eu stăteam acolo și priveam. Ce tablou! Să tot privești, dar ce trist era. M-am gândit: „O, Dumnezeule, într-una din aceste zile, eu urmează să privesc un alt tablou.” Va veni o zi de înviere în care primii vor fi ultimii și cei care sunt ultimii vor fi primii. Prorocii din vechime vor ieși întâi și ei vor vedea acea procesiune mergând, mărșăluind prin aer și noi care suntem vii și vom rămânea, nu o vom lua înaintea celor adormiți, căci trâmbița lui Dumnezeu va suna, morții în Hristos vor învia întâi și noi ne vom alinia cu ei mergând înăuntru. Aleluia! Toți din epoca lui Luther, Wesley, metodiști, presbiterieni, până la ultima epocă în care ei au primit Cuvântul. Dumnezeu să vă binecuvânteze. **Pregătiți toate lucrurile și focul va cădea.**

Să ne aplecăm capetele noastre doar un moment. Eu mă întreb dacă în această adunare vizibilă aici, în această seară, în care eu v-am ținut până la 9.30, este vreunul sau mai mulți care să spună: “Frate Branham eu sunt rușinat de mine însumi, de modul în care am trăit. Eu am fost într-o grămadă de denominațiuni omenești. Eu știu că eu nu sunt în Cuvântul lui Dumnezeu. Eu vreau doar să-ți cer să te rogi pentru mine, frate Branham.” Ridicați-vă mâinile voastre.

Dumnezeu să vă binecuvânteze! Uitați-vă. Sus la balcoane și în jurul vostru. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Nu vă fie jenă. Și acolo în întreaga țară, de la New York până în California; și din Canada până în Mexic, unde voi sunteți adunați în acele Biserici, în acele grupulețe mici, credincioase care au crezut acest mesaj cu toata inima lor... **Ei au ieșit; ieșiți afară din necazul cel mare; ieșiți afară din aceste denominațiuni.** Ele nu au germenul vieții. Simțiți voi un îndemn în seara aceasta, la fel ca micuțul vulturaș despre care voi ați auzit, ceva care este puțin diferit de ceea ce voi ați auzit până acum? Totuși în inima voastră voi știți că acesta este adevărul.

Voi de acolo. Este un pastor care stă pe acolo, pe undeva. Voi aveți mâinile voastre sus, eu mă voi ruga pentru voi. Aceste lucruri nu

se fac într-un colț, prieteni. Amintiți-vă: „*Strâmtă este poarta și îngustă este calea și puțini vor fi aceia care o vor afla.*” Nu vă duceți cu acea mulțime care se mișcă înainte prieteni, în această epoca a Bisericii Laodicea! Ei pot să sară în sus și în jos, să danseze sub muzică, dar ei sunt căldicei. El nu a spus că epoca aceasta este înghețată. A zis că este căldică. Aceasta este biserica penticostală. Și ei nu știu că ea este ticăloasă, nenorocită și oarbă. Oarbă la ce? La Cuvânt, la manifestarea Cuvântului, deoarece El niciodată nu a venit prin organizațiile lor și ei nu o pot primi.

Voi, slujitorilor care sunteți în seara aceasta la Tucson, nu eu vă fac responsabili pentru aceasta. Dumnezeu vă va face. Eu am fost acolo timp de trei ani. Eu v-am spus că nu voi întemeia nici o biserică și nu am făcut-o. Fratele Pearry Green a început aceasta. Eu am fost acolo timp de trei ani și niciodată nu m-ați invitat la amvonul vostru. Eu am stat în Tucson aproape trei ani.

Dumnezeu mă va lua din deșert într-una din aceste zile dar acest mesaj trebuie să trăiască. Eu am încercat cât am putut să ajung la voi. Eu știu motivul pentru care voi ați făcut aceasta. Vreți să auziți motivul pentru care ați făcut aceasta? Denominațiunea voastră v-ar fi aruncat afară. Mulți din voi știți că eu v-am vorbit, acolo la „Furr’s Restaurant” și voi știți că acesta-i adevărul. Rușine să vă fie! Veniți afară de acolo. Ieși afară de acolo, frate. Dacă există un pic de viață în tine, când tu auzi Cuvântul lui Dumnezeu tu vei fi ca acel vulturaș, despre care eu tocmai am vorbit. Amintiți-vă, voi o să auziți aceasta pentru ultima oară într-una din aceste zile. Noi suntem foarte aproape acum. Nu vrei să vii tu în seara aceasta?

Scumpe Dumnezeu, noi stăm cu respect acum, căci aceasta este într-adevăr o zi de Recunoștință, Doamne. Eu sunt recunoscător, Doamne, că sunt viu în această zi. Aceasta este cea mai măreață zi. Apostolul Pavel a tânjit să vadă această zi. Oamenii mari din vechime au tânjit să o vadă. Prorocii au tânjit să o vadă. Ei au privit după această zi. Avraam a privit după această zi, căci el căuta o cetate a cărui Ziditor era Dumnezeu. Ea stă chiar deasupra voastră în seara aceasta. Ioan a văzut Duhul lui Dumnezeu coborând din cer. El a mărturisit și a știut că Acela era Fiul lui Dumnezeu. Acum, gândiți-vă, El Își alege Mireasa Lui.

Scumpe Dumnezeu, Te rog ca pretutindeni de-a lungul întregii țări să vorbești inimilor lor. Tu ești Singurul care poate schimba inimile lor. Dacă nu ar fi fost Sămânța pusă acolo de la început, ei nu ar fi văzut lucrarea Ta niciodată, Doamne. Dacă orbul îl va conduce pe alt orb, ei vor cădea în groapă, la fel de sigur ca orice altceva, deoarece Cuvântul Tău zice că ei vor cădea.

Acum, Tată, noi ne uităm peste țară, în jurul lumii, în Africa, grupuri și grupuri în Africa de Sud, Mozambic. Noi vedem peste tot în țară micuțele adunări luând aceste benzi, care vor merge în douăzeci și ceva de națiuni diferite. Ei le ascultă, mulți încep să se retragă. Nu o vor accepta mulți, Doamne. Dar când ultimul mădular este primit în Trup, Hristos va veni.

Doamne Dumnezeule, eu întreb Mireasa în seara aceasta, îi întreb pe aceia care simt că s-au îndepărtat și așteaptă. Fie ca ei să se separe pe ei înșiși de tot ce este al lumii. Ei trebuie să vină în prezența caldă a Luminii Fiului lui Dumnezeu, scaldându-se în Cuvântul Lui și în dragostea Lui. Acordă-ne aceasta, dragă Dumnezeule! Fie ca oamenii care sunt aici și au ridicat mâinile lor în seara aceasta, mulți din ei sunt în acest tabernacol mare, eu mă rog Dumnezeule pentru ca viața nouă să vină în ei. Eu mă rog pentru întreaga națiune și pentru toată lumea, unde benzile vor fi ascultate, ca ei să primească acest mesaj de „Recunoștință“ și să cunoască prin îndemnurile care le-au fost date ce trebuie ei să facă. Eu mă rog pentru aceasta Tată.

Binecuvântează-i, ei sunt ai Tăi. Știu că este o obișnuință acum, Tată, ca noi să chemăm oamenii la altar și eu să mă rog, scumpe Dumnezeu (ca în fiecare adunare ținută de-a lungul întregii lumi) ca ei să vină la altar, albi și negri, galbeni și maronii sau indiferent ce sunt ei. Bogați și săraci, indiferenți, cerșetori sau orice sunt, denominaționali, acei care se pretind a fi preocupați doar de ei... o, Dumnezeule ei sunt goi, ticăloși, nenorociți, orbi și nici măcar nu știu. Tu ai zis că așa va fi și așa este. Astfel eu mă rog Tată ca Tu să chemi fiecare sămânță în seara aceasta, indiferent în ce parte a lumii aceasta va cădea, fie ca ea să prindă acel vulturaș care cunoaște Glasul Domnului său. Acordă-ne aceasta, Doamne. Eu Ți-i încredințez Ție în Numele Domnului Isus. Amin.

Acum, cu capetele plecate, aici în audiența pe care o vedem, sunt unii care nu ați fost mântuiți și nici nu v-ați predat inimile voastre lui Dumnezeu... nu credeți voi că s-ar cuveni să fiți mulțumitori pentru ceea ce Isus a făcut pentru voi? Tu crezi că ești un păcătos, un străin de Dumnezeu și totuși este ceva în inima ta care bate. Tu nu știi, dar tu ești unul din acei vulturași. Tu esti mizerabil și vei fi mizerabil până când te vei preda Lui. De ce să nu faci din această zi una din cele mai mărețe “Zile ale Recunoștinței” pe care tu le-ai avut vreodată, acceptându-l pe Isus Hristos ca Salvatorul tău?

Vreți să veniți aici sus și să stați, aici la altar? Eu mă voi ruga cu voi, dacă veniți, orice păcătos, bărbat sau femeie, băiat sau fată, mădular sau nu în biserică. A fi membru într-o biserică nu te face creștin. Altarul este deschis. Vrei să vii? Orice păcătos care va vrea să vină va fi primit de Domnul Isus. Nu v-ar plăcea să încetați cu adevărat...cu toate? Unora din voi denominaționalii v-ar plăcea să încetați să vă mai hrăniți cu acea mâncare de pui. Încetați să mai ziceți că voi aparțineți de o biserică și că sunteți în ordine. Vreți voi într-adevăr să știți care este adevăratul botez al Duhului Sfânt? Veniți și aflați. Altarul este deschis. Noi suntem gata. Doar ridicați-vă din scaunele voastre. Veniți în față și îngenuncheați aici la altar. Acest frate tocmai a venit...Îți sunt recunoscător, o, Dumnezeule, Îți sunt așa de mulțumitor, căci toată viața mea, eu am știut că există ceva, Doamne. Eu nu am fost niciodată satisfăcut. Eu am încercat. Eu mă gândeam că în următorul an voi face aceasta, în următoarea săptămână voi face aceasta, data următoare când voi auzi o chemare la altar. O voi face într-o zi. Eu am amânat aceasta și am tot amânat-o. Dar Doamne, eu știu că este ceva în neregulă cu mine. Eu întotdeauna voi crede că acolo era ceva diferit și acum, Doamne, în seara aceasta eu sunt mulțumitor pentru pregătirea care a fost făcută de Fiul lui Dumnezeu, prin care păcatele mele, de fapt necredința mea va fi spălată de la mine. Eu vin în seara aceasta și îngenunchez pentru a accepta marea Recunoștință binecuvântată pe care Isus Hristos a făcut-o pentru mine, când El a murit pentru mine la Calvar.

Vreți să veniți? Acum, aici sunt oameni care au îngenuncheat în jurul altarului. De ce nu vă ridicați voi să veniți aici? Voi ați vrut să faceți aceasta. Voi ați încercat să o faceți.

Acum, gândiți-vă la fratele Lyle Palmer, scumpul și bunul nostru frate. El ședea în curte, așa am înțeles eu, privind la fetița lui care se juca și el a căzut peste scaun și a murit înainte ca să mai poată face vreo mișcare. Nici unul din voi nu știți în ce moment veți pleca de aici. Nu știți în ce moment veți pleca. S-ar putea să fie în seara aceasta. Deci, de ce nu veniți să rezolvați aceasta chiar acum. Îndrăzniți, oamenilor. Nu simțiți ceva care vă atrage? Eu știu că aici sunt mulți care ar trebui să fie chiar aici la altar. Doar acești șase sau șapte oameni de aici, nu sunt toți care ar trebui să vină.

Acum, dacă mă credeți și priviți la lucrurile care se întâmplă, pe platformă; voi mă credeți acum. Într-o zi glasul meu va tăcea și voi nu-l veți mai auzi. S-ar putea să vă doriți să fi venit. Voi ziceți: „Dar frate Branham, eu am fost membru în biserică...” Nu contează ce ați fost. Tot așa și Nicodim a fost un membru al bisericii. Așa au fost Ioan, Petru, Iacov, Pavel și toți ceilalți. Toți au fost membri ai bisericii. Pavel era un membru al bisericii, până când ceva s-a întâmplat într-o noapte sau într-o zi și el a venit la Domnul. El a fost atunci schimbat dintr-un membru al bisericii, într-un fiu al lui Dumnezeu.

Voi nu vreți să veniți? Oh, el era educat, el era intelectual. El a fost educat la una din cele mai bune școli de acolo: a lui Gamaliel, care avea cei mai buni profesori care erau în țară, dar el a știut că el mai avea nevoie de ceva.

Nu vreți să veniți? Încă o dată vă mai chem... pe cei prezenți aici sau de-a lungul țării. Vă cer ca indiferent cine sunteți și din ce adunare faceți parte, la aceasta oră de Recunoștință... amintiți-vă eu sunt înregistrat pe bandă, nu numai aici, ci și în Cer.

Voi știți, este dovedit științific că fiecare mișcare pe care voi o faceți este înregistrată. Ei au dovedit aceasta. Amintiți-vă, televiziunea dovedește aceasta. Televiziunea nu produce o imagine, voi sunteți imaginea, ea doar transmite ceea ce faceți voi, printr-un canal. Tu ești acolo, oricum. Vedeți, când tu îți miști degetul tău, acea mișcare merge în jurul lumii. De fiecare dată când tu îmbraci o îmbrăcăminte, felul cum arăți merge în jurul lumii. Aceasta este înregistrată.

Fiecare gând care umblă prin mintea voastră este înregistrat pe un disc și într-o zi discul va înceta să mai meargă. Va fi pus în album și apoi la judecată el urmează să vină înapoi. Acolo veți sta voi cu părul

tuns pretinzând că sunteți creștine. Acolo veți sta, cu gândurile din mintea voastră îndreptate împotriva Cuvântului și acestea sunt chiar în mintea voastră. Nu le puteți ascunde. Amintiți-vă, televiziunea, chiar și știința știe că acesta este adevărul.

Voi stați acum, știind că voi ar trebui să fiți aici. Amintiți-vă că acestea sunt înregistrate, iar în ziua judecății, aceleași gânduri pe care le aveți, vor veni din nou în mintea voastră. Ele vor fi pe disc. Întreaga lume le va auzi. De ce nu vrea lumea...? “Privind la voi în ziua judecății, cu toți îngerii acolo, dacă voi v-ați rușinat de Mine aici, când filmul vostru va rula în ziua judecății, Eu Mă voi rușina de voi. Căci Eu am uns Cuvântul Meu, L-am trimis la tine și tu nu L-ai crezut. Tu te-ai ascuns în spatele a ceva.”

„Oh, aceasta sună destul de bine. Eu am făcut aceasta. Eu am dansat în Duhul. Eu am vorbit în limbi.” Tot așa fac și păgânii. „Am strigat.” Tot așa fac și păgânii. Cum poți întoarce spatele Cuvântului? De ce nu vii la El acum?...

Doamne, eu sunt mulțumitor. Eu sunt foarte mulțumitor. Recunoștință Ție, Doamne, nu numai pentru hrana naturală (deși și pentru aceasta), dar Doamne, sfârșitul timpului este aici și eu sunt recunoscător pentru această hrană duhovnicească, Doamne, pentru hrana duhovnicească a celor șapte peceți pe care Tu ai făgăduit să le deschizi. „Voi ziceți că va fi ceva diferit de ce este în Biblie.” Nu, voi nu puteți adăuga sau lua nici un cuvânt la Sfânta Scriptură. Ele sunt acolo, ascunse și pecetluite în Biblie, dar trebuiau descoperite în zilele de pe urmă. Câți înțeleg să zică: „Amin.” [Adunarea spune: „Amin.”]

Vedeți, voi ziceți: „Ei bine, aceasta-i o taină care va fi dezvăluită.” Nu, nu, aceasta este deja scrisă. Voi nu puteți adăuga nimic la Cuvânt sau să luați nimic din El. Vedeți, ea este deja acolo și doar trebuie să fie descoperită în zilele din urmă.

Nu vreți să veniți? Veniți acum, prieteni. Dacă voi nu înțelegeți, veniți îngenuncheați și vorbiți cu El despre aceasta. Dacă eu nu am putut s-o fac clar pentru voi, El o va face, căci El este cel care alungă orice îndoială. De ce nu vreți să veniți la El acum?

Amintiți-vă, se va face o înregistrare. Nu numai pe această bandă dar și pe mărețul disc al lui Dumnezeu. Fiecare mișcare pe care o faceți când vă aplecați capul, când vă aplecați inima, toate gândurile

care v-au trecut prin minte, amintiți-vă, toate sunt înregistrate chiar acum în slavă și discul va fi pus în ziua judecății. Unde sunt deciziile voastre? O, cum veți vrea să le fi schimbat în acea zi...

Eu voi mai aștepta, deoarece sunt mai mulți acum în jurul altarului. Vedeți, poate că unul din ei... eu mai aștept puțin deoarece poate mai este cineva acolo, afară. Poate că este undeva în New York sau poate fi undeva în Philadelphia, în California sau în Arizona, undeva mai poate fi cineva care va veni. Păstorule, oricine ești tu, nu renunța să chemi la altar acum. Noi poate niciodată nu vom mai avea o altă zi a „Recunoștință“. Aceasta poate va fi ultima și discurile vor fi puse poate în seara aceasta pentru ultima dată. Banda se va termina într-una din aceste zile, înregistrarea va fi tăiată și va fi pusă în albumul lui Dumnezeu. Înțelegeți? Apoi va fi derulată la gândurile voastre de acum. Nu ziceți că voi nu ați știut; voi ați știut. „Totuși, nici un om nu poate veni la Mine dacă Tatăl Meu nu-l atrage. Și toți pe care Tatăl Mi i-a dat, vor veni.” Eu cred că dacă eu aș sta acolo pe undeva și aș putea cel puțin să gândesc, cu siguranță aș veni aici cât aș putea de repede.

De ce nu veniți? Ați terminat? Sunteți siguri că nu ați întristat acum Duhul Lui?

Atunci să ne ținem capetele plecate. Voi sigur nu ați întristat Duhul Lui? Sigur ați făcut doar ce v-a spus El să faceți? Sunteți siguri? Amintiți-vă, s-ar putea să nu mai aveți o altă șansă. Discul se poate sfârși în seara aceasta. Aceasta s-ar putea să fie totul. Aceasta poate fi ultima banda pentru voi. Sunteți voi siguri că sunteți gata, acum? Dacă-i așa, eu las aceasta în mâinile voastre, în Numele lui Isus Hristos.

Acum, în timp ce corul cântă încetișor, eu mă voi ruga pentru acei care sunt aici. Eu sunt într-un fel un creștin foarte ciudat. Eu cred că Dumnezeu trebuie să facă salvarea și eu cred că Dumnezeu trebuie să samene Cuvântul. „Eu, Domnul” – zice Biblia, în Isaia – „Eu, Domnul am plantat aceasta. Eu o voi uda zi și noapte, ca nu cumva cineva să mi-o smulgă din mâna Mea.”

Înainte ca eu să cer cuiva dintre acei oameni să vină în jurul altarului, eu însumi vreau să mă rog pentru ei. Să ne aplecăm acum capetele noastre.

Scumpe Isuse, eu tocmai am citat Cuvântul Tău, pe care prorocul Tău l-a spus și eu știu că cuvintele prorocilor sunt adevărate.

Tu ai zis: „Eu, Domnul am plantat aceasta.” Desigur, Tu ai pus aceasta în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. „Eu, Domnul am plantat aceasta și o voi uda zi și noapte, ca nu cumva cineva să o smulgă din mâna Mea.” Aceștia probabil, Doamne, au auzit multe chemări la altar, dar Tu o uzi încă, Doamne. Aici sunt ei în această seară. Fie ca ei să se întoarcă de bunăvoie în seara aceasta, Tată, din toate lucrurile lumii, din toate păcatele și necazurile care sunt în inimile lor și conștiințe și cu respect în inima lor, să se predea de bunăvoie Cuvântului Tău și să zică: „Doamne Isuse, în inima mea, eu întotdeauna am crezut că este ceva pentru mine pe care eu niciodată nu l-am primit încă. Totuși, eu am încercat, așa cum m-am exprimat în seara aceasta, să urmez găina, dar în aceasta era ceva care mie mi se părea ciudat. Ceva nu era în regulă. În seara aceasta, eu simt că am venit mai aproape în brațele Cuvântului viu. Eu am venit aici pe deplin conștient și stau lângă acest altar. Eu vreau salvare din toată inima mea, Doamne. Eu sunt înfometat. Eu Te vreau în seara aceasta, Doamne, ține-mă în brațele Tale. Nu prin vreo emoție, ci prin Duhul de dragoste. Ia-mă în brațele Tale, scumpe Dumnezeu, eu sunt copilul Tău. Eu simt că eu sunt acel vulturaș despre care au vorbit ei. Prinde-mă, Doamne, eu sar. Eu sar din scaunul meu și îngenunchez aici. Prinde-mă, Doamne. Eu sar. Du-mă pe aripile Tale, Doamne, departe de aceste lucruri din lume. Lasă-mă să zbor departe de murdăria din această lume, de obiceiurile mele rele, departe de toate tradițiile mele denominaționale. Lasă-mă să vin numai la Tine, scumpe Dumnezeu, astfel ca Duhul Tău să se poată revărsa în mine ca iertare a tuturor îndoielilor mele. Fie ca din seara aceasta să devin copilul Tău nou-născut, să devin o creatură nouă, începând chiar din seara aceasta. Prinde-mă, du-mă dincolo de cloncănitul găinii. Du-mă departe la cuibul Vulturului, unde eu aș putea fi hrănit cu Cuvântul lui Dumnezeu până ce eu voi fi în stare să zbor.” Îngăduie aceasta, scumpe Dumnezeu. Ia-i Tu pe ei. Ei sunt ai Tăi. Aceasta este rugăciunea mea sinceră, acum când mă rog peste acești oameni muritori. Acordă-ne aceasta, Tată. Eu aduc această rugăciune în numele lor. Eu cer aceasta, pentru slava lui Dumnezeu.

Acum, cu capetele noastre plecate. Eu mă mir de voi care ați îngenunchat în jurul altarului. Mulți din voi pretindeți că sunteți creștini, dar voi ați simțit întotdeauna că există ceva, undeva, pe care

voi nu-l posedați. Poate ați făcut toate faptele religioase. Poate ați strigat și ați făcut toate lucrurile. Poate ați dansat în Duhul, ați vorbit în limbi și nimeni nu poate să zică nimic rău împotriva acestora. Acestea sunt adevărate. Toate sunt bune. **Dar vedeți voi, acelea sunt daruri ale Duhului fără Duhul Sfânt.** Dacă Duhul era acolo, acea simțire nu v-ar fi condamnat în felul acesta. Credeți voi cu sinceritate, aici la altar (chiar acum, în timp ce voi sunteți aici), că prin faptul că v-ați predat de bunăvoie, nu unei emoții, ci credinței originale, neamestecate, Dumnezeu vă va primi și vă va hrăni cu Cuvântul Lui până ce voi înșivă veți deveni vulturi și astfel veți putea zbura? Dacă credeți și vreți ca Dumnezeu să facă aceasta, ridicați mâinile voastre, voi care sunteți în jurul altarului. Dumnezeu să vă binecuvânteze, pe fiecare din cei care ați ridicat mâinile voastre.

Acum, foarte repede, eu voi cere bărbaților și femeilor care sunt dedicați, care cunosc într-adevăr pe Dumnezeu... Majoritatea din ei, aceasta-i foarte ciudat. Se pare că așa este: cei pe care eu i-am chemat la altar acum, sunt în majoritate bărbați și voi știți că de obicei sunt în majoritate femei, dar aici sunt cu toții bărbați. Eu cred că este doar o femeie aici la altar în seara aceasta, sau poate două. De obicei sunt femei, dar într-un fel sau altul, eu cred că... se pare că femeile cred că eu vorbesc împotriva lor. Eu nu fac aceasta, surorilor. [Cineva din adunare a zis: "Trei."] Trei, cred că a zis cineva. Eu nu pot vedea pe deasupra altarului.) În ordine, câțiva din voi care sunteți creștini dedicați, veniți aici și stați doar un minut cu mine în rugăciune. Să vină la altar, indiferent unde este, să vină pe platformă, cineva care într-adevăr Îl cunoaște pe Dumnezeu, care știe cum să stea aici câteva minute pentru a se ruga cu ei; apoi noi vom da drumul adunării. Fiți toți foarte respectuoși acum.

Nu plecați; veniți doar aici și câțiva din voi oamenii care într-adevăr credeți că acesta este adevărul, stați în jurul nostru, pentru că noi am intrat într-o altă epocă. **Noi intrăm în Epoca Răpirii.** Voi știți, că biserica nu mai poate continua în situația ei și nici nu poate deveni mai bună; cu siguranță va merge mai rău. Câți cunoașteți aceasta, ziceți: "Amin." (Adunarea răspunde: "Amin.") Aceasta trebuie să ajungă mai rea și nu mai poate merge în felul acesta. Trebuie să fie ceva și se mișcă chiar acum, prieteni. Este în mișcare și este pentru Mireasă. Acesta-i

adevărul și este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Mișcați-vă sus creștini consacrați, care vreți ca discul vostru... veniți ca să-i aflați pe aceia care au venit cu sinceritate, cei pe care voi ați vrut să vină și rugați-vă cu ei, ca frați și surori. Veniți sus în jurul altarului. Stați în jurul lui, doar un moment, pentru rugăciune.

Mai vrea cineva să vină? Stați aici în jur. Doar înngenuncheați alături de ei, bărbații în jurul bărbaților și femeile, încetișor cu umilință, rugați-vă pentru ei.

Scumpe Dumnezeu, ajută-i pe ei. Eu renunț la tot, la denomi-națiunea mea, renunț la prima mea căsătorie. Eu renunț la primul meu bărbat. Eu renunț la tot, Doamne.

Totul Ție, binecuvântatul meu Salvator, Eu renunț la tot. (Puteți voi să renunțați la propriile voastre idei și să luați Cuvântul lui Dumnezeu?) Eu predau totul. Eu predau biserica. Eu mă predau pe mine însumi. Eu predau ideile mele. Totul Ție, binecuvântatul meu Salvator, eu Îți predau totul. Vreți voi cu adevărat aceasta?

Voi de aici de la altar, voi cei de aici care sunteți în jurul altarului, care vă rugați, biserica s-a rugat pentru voi. V-ați rugat voi înșivă. Acum, există o singură cale prin care voi puteți fi salvați și anume prin credință sunteți salvați, prin har. Harul lui Dumnezeu v-a vorbit vouă, v-a adus la altar. Voi căutați binecuvântările lui Dumnezeu. Voi căutați Cuvântul și Duhul Lui Sfânt. Voi vreți să căpătați trecere înaintea lui Dumnezeu. Dacă voi vreți și dacă puteți din toată inima voastră, predați-vă. Nu mai priviți după vreo emoție. Priviți după adevăr, un adevăr care vine din inima voastră, prin credință.

Doamne, eu doresc să fac orice îmi poruncește Cuvântul să fac. Eu mă predau pe mine, cu tot ce este în mine. Dacă voi credeți aceasta cu toată inima voastră, eu vreau ca voi să vă ridicați în picioare, întoarceți-vă spre auditoriu, ridicați mâinile voastre și noi vom cânta împreună cu ei. “Eu mă predau cu tot ce este în mine, Dumnezeule, tot ceea ce știu, tot ce sunt eu, îți predau Ție.” Pășiți pe această platformă, aici și voi care sunteți la altar. Pășiți chiar aici sus pe platformă, fraților. Drept aici sus, toți cei care sunteți frați și surori. Priviți-i aici, biserică. [O soră dă o mărturie. - n.e.]

I-ați predat voi fiecare fărâma Lui, Cuvântului Său? O soră dintr-o denomi-națiune, a zis: “Eu am aparținut unei denomi-națiuni.” Nu

este nevoie să o numim. Ea era o slujitoare acolo, dar ea a zis: “Frate Branham, eu vreau să ies afară la Adevăr. Eu vreau ceva...” Lăsați-mă să citez Cuvântul Lui: *“Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați.”*

Acum, voi cei de pe platformă care tocmai ați venit, dacă voi sunteți gata să predăți tot ce sunteți, totul, pentru a asculta de Cuvântul lui Dumnezeu... Noi vă vom spune în această săptămână ce aveți de făcut. Acum, dacă voi sunteți gata să vă predăți chiar acum Lui, doar ridicați-vă mâinile voastre, către audiență. Acum, voi de aici de pe platformă, să cântăm acum împreună. “Eu predau totul.” Cu toții împreună. În ordine.

Spuneți: “Doamne, cercetează-mă. Încearcă-mă și mai dă-mi o șansă. Asta este tot ce pot eu să fac în seara aceasta și anume să mă predau Ție. Tu cunoști foamea din inima mea. Tu cunoști dorința mea. Făgăduința Ta este că vei împlini această dorință. Acum, eu aștept aceasta și mă predau Ție.” Eu predau totul, totul Ție...Binecuvântatule Salvator. . Domnul să vă binecuvânteze pe toți. Amin.